

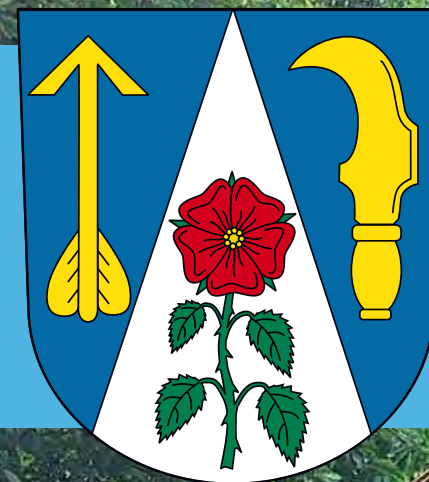
MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

periodický tisk územního samosprávného celku
vydává obec Moutnice, Moutnice 277, 664 55 Moutnice, IČO 00282154

Moutnický zpravodaj je vydáván čtvrtletně v obci Moutnice

Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR: MK ČR E 17234

Příspěvky můžete zasílat na Obecní úřad Moutnice (podatelna@oumoutnice.cz)
nebo panu M. Novotnému (aquak@seznam.cz)

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

2/2024

Vážení a milí spoluobčané,

dovolte mi vás opět pozdravit v dalším čtvrtletí. Tentokrát bych všem chtěl popřát krásné prožití léta. Pro člověka není dobré, když je sám. Všichni potřebujeme zažívat blízkost ostatních. Jsme tvorové společenští. Léto pak přináší spoustu příležitostí k setkávání se a ke vzájemné blízkosti. Budme tedy vnímaví a otevření ke svému okolí. Věřím, že pak zažijeme spoustu zajímavých setkání a vzájemně se i obohatíme. Ještě jednou tedy krásné léto všem a ať si i odpočínáte a načerpáte sílu.

*Antonín Vymazal
starosta obce*

1. ZPRÁVY Z OBCE

NOVÝ SPRÁVCE VODOVODŮ A KANALIZACE

Jedna z nejdůležitějších věcí, na které se v současnosti pracuje, je příprava společného výtlačného řádu na čistírnu odpadních vod Modřice. 15 obcí a měst připravuje společně projekt za téměř 1 miliardu korun (nyní se odhaduje 700-800 mil. Kč). Konkrétně se jedná o tyto obce a města: Těšany, Nesvačilka, Žatčany, Moutnice, Újezd u Brna, Telnice, Sokolnice, Otmarov, Rajhrad, Rajhradice, Opatovice, Holasice, Rebešovice, Popovice u Rajhradu a Měnín.

Důvodů k tomuto společnému projektu je celá řada, od zpříšňující se legislativy na vypouštění odpadních vod, přes nákladnost rekonstruovat jednotlivé čistírny samostatně až po provozní náklady na čištění odpadních vod. Zjednodušeně by se dalo říci: peníze až na prvním místě. I když tak jednoduché to není. Obce a města jižně od Brna se poměrně rychle rozvíjejí. Přibývá zde firem, rodinných domů i nejrůznějších sociálních zařízení. Vše přináší tlak na čistírny odpadních vod. K tomu je třeba si přidat nadužívání antikoncepce, antibiotik, antidepresiv a podobně. To vše se dostává do odpadních vod a je nutné tyto prvky z odpadních vod odbourat. Když se v našich obcích před 25 lety stavěly čistírny odpadních vod, tak se se sledováním těchto a celé řady jiných prvků vůbec nepočítalo, natožpak s jejich odbouráváním. Se zvyšujícím se objemem těchto prvků v odpadních vodách na to reaguje následně legislati-

va, která stanovuje maximální limity pro jednotlivé prvky ve vyčištěné vodě. Je tedy logické, že malé čistírny odpadních vod na tyto trendy nemohou plně reagovat – myšleno jak v měření, tak i v odbourávání. Nyní je např. velký tlak na sledování a odbourávání fosforu, který se do odpadních vod dostává zejména z praček.

Abychom byly schopni takto velký projekt společně připravovat, financovat a realizovat, je třeba být v jedné organizaci. Buď vytvořit nové společenství obcí, nebo vstoupit do svazku, který již má s něčím podobným zkušenosti a využít těchto jejich zkušeností. Naším nejbližším partnerem je tak Svazek vodovodů a kanalizací Šlapanického. Nyní dochází k úpravě stanov a připravuje se vstup jednotlivých obcí a měst do tohoto svazku.

Tento svazek využívá služeb provozovatele vodovodů a kanalizací Vodárenskou akciovou společností. Ostatní města a obce, které sem mají vstupovat, také mají za správce tuto společnost. Jen Moutnice a Měnín spadají pod Brněnské vodárny a kanalizace. Pro nás to tedy znamená, že pokud chceme vstoupit do to-

hoto projektu a do Svazku Šlapanicko, musíme vypovědět provozování Brněnským vodárnám a kanalizacím.

Tyto kroky postupně činíme a chystají se dodatky smluv, kterými ukončíme spolupráci s Brněnskými vodárnami a kanalizacemi k 31. 12. 2024. Spolu s tím se připravuje nová smlouva o úpravě vzájemných práv a povinností vlastníků provozně souvisejících vodovodů s Vířským oblastním vodovodem a celá řada dalších smluv.

Výše uvedené bude mít za následek to, že Brněnské vodárny a kanalizace vypoví jednotlivé smlouvy všem odběratelům v naší obci (385 odběrných míst). Toto avizují dopředu, abyste se nelekali, až vám ve druhé polovině tohoto roku přijdou výpovědi smluv. Následně se budou uzavírat nové odběratelské smlouvy s Vodárenskou akciovou společností. Tyto smlouvy se budou uzavírat pravděpodobně až v lednu příštího roku, až budeme členy Svazku Šlapanicko.

O dalších krocích budete postupně informováni.

zde umístili obruby. Na druhé straně se pak řešilo odvodnění komunikace a parkovací stání. V místě protlaku kabelu nízkého napětí bylo potřeba udělat výměnu podloží tak, aby zde neujížděla vozovka. Stávající vrstvy asfaltu se pak odfrézovaly a položily dvě nové vrstvy asfaltu.

Nástavba a přístavba školy

Co se týče nástavby a přístavby školy, tak tento projekt se začne realizovat s velkou pravděpodobností začátkem června 2025. Stále jsme hledali cesty pro urychlení tak, abychom mohli začít již letos. Nakonec po zvážení všech pro a proti a také procesních věcí veřejné soutěže jsme se rozhodli projekt pořádně připravit a přes zimu vysoutěžit. Do té doby se budeme snažit najít vhodné dotační tituly a dopracovat projekt pro provedení stavby a rozpočty pro veřejnou soutěž.

Rekonstrukce silnice

Vzhledem k tomu, že v letošním roce probíhá celá řada projektových příprav na jednotlivé stavby a jejich stavební povolení, padlo rozhodnutí zrekonstruovat silnici od hospody U Hložků ke škole a zbylou část od orlovny ke kostelu. Ve spolupráci s majitelem sousední prodejny jsme

Slevy za odpady

Heslo „Třídíte odpady, má to smysl“ začíná postupně nabývat na významu. Jednak je třeba chránit životní prostředí a pak odpady začínají být drahé. Tříděním odpadů tedy šetříme životní prostředí i peníze. O tom, že se plánuje nulové skládkování, jsem již psal dříve. Také jsem psal o tom, že se zdržuje skládkování a zavádí se množstevní sleva pro obce, pokud mají méně než 200 kg/osoba/rok komunálního odpadu. A že tato sleva se bude každý rok o 10 kg/osoba/rok zpříšňovat. My jsme na to reagovali a před třemi lety jsme do našeho motivačního programu zahrnuli i slevu za komunální odpad, kde jsme motivovali lidi k tomu, aby omezovali produkci komunálního odpadu a více třídili odpady. Tříděné odpady se dají následně využít pro opakované použití či pro energetické účely.

Pro rok 2025 vychází, že možnost využití slevy za komunální odpad mohou obce do produkce 160 kg/osoba a rok. Nad tento objem činí tuna skládkování 1500 Kč/t oproti 500 Kč/t v roce 2020. Cena skládkování je tedy

trojnásobná. Udělali jsme si tedy analýzu produkce komunálního odpadu v naší obci. Dali jsme tyto data do souvislosti s motivačním programem a dospěli jsme k názoru, že je třeba hodnoty pro výpočet slevy za komunální odpad upravit, abychom více motivovali občany k třídění odpadů a svým způsobem potrestali ty, kteří netřídí, či třídí špatně.

Od příštího roku se tedy limity pro uznání slevy za malé množství komunálního odpadu zpřísňují o 50 kg/osoba a rok a při přesáhnutí limitu 200 kg/osoba a rok se ruší veškeré slevy pro danou domácnost.

Znamená to, že v domácnosti, kde přesáhnou produkci 200 kg/osoba/rok, nemají nárok na žádnou slevu, i když třídí papír a plast.

Z analýzy, kterou jsme si udělali, plyne, že se to týká zhruba 10 % domácností v naší obci. Často jsou to domácnosti, kde je nějaká živnost a s tím spojená nadměrná produkce odpadů. Zde bych rád upozornil na to, že všechny podnikající osoby mají za povinnost mít uzavřenou sólo smlouvu na likvidaci odpadů, a to buď s obcí nebo se svozovou společností. Druhou skupinou domácností, kde je produkce více než 200 kg/osoba/rok, jsou domácnosti často s jednou trvale hlášenou osobou a zdržuje se zde podstatně více lidí. Zde bychom rádi zdůraznili, že by bylo dobré si v těchto věcech udělat pořádek.

Nová tabulka slev pro příští rok tedy vypadá následně:

Tabulka slev za třídění odpadů

Tabulka slev za třídění odpadů

	sleva papír	sleva plast	sleva komunál	Celková sleva
0-5kg/osoba u papíru a plastu/rok a více než 150-200kg osoba/komunál/rok	0%	0%	0%	0%
5-10kg/osoba u papíru a plastu/rok a 100 - 150kg osoba/komunál/rok	10%	10%	10%	30%
více než 10kg/osoba u papíru a plastu/rok a méně než 100kg osoba/komunál/rok	20%	20%	20%	60%

Nárok na žádnou slevu nemají ti, kteří mají více než 200 kg/osoba/komunál/rok.

Třídění odpadů

O tom, jak správně třídít, informujeme pravidelně. Jistě tedy víte, že do komunálního odpadu patří pouze hygienické pomůcky, popel, případně kosti z jídla. Vše ostatní se dá vytrídít.

Většina odpadu pak patří do žluté popelnice, jelikož spousta výrobků a obalů obsahuje plasty. U nás tedy dáváme do žluté popelnice veškeré tetrapaky (obaly od mléka a veškerý vrstvená papír s plastem, což jsou sáčky např. od koření apod.), plasty, obaly od jedlých tuků, mastný papír, zbytky vosku apod.

Od roku 2025 budou mít všechny obce povinnost třídít obuv a oblečení. My jsme se na to již připravili a máme po obci rozmístěny 3 kontejnery na oblečení. I když je na kontejnerech napsáno něco jiného, **PATŘÍ SEM VEŠKERÉ OBLEČENÍ A OBUV, KTERÝCH SE CHCEME ZBAVIT!** I když se jedná o staré či roztrhané oblečení, patří do tohoto kontejneru. Třídění oděvu má několik podmínek. **Je třeba je odevzdávat čisté (i roztrhané a staré kusy), suché a v igelitovém obalu. Pokud takhle vytrídíme textil, je možné jej dále průmyslově zpracovat. Z tohoto odpadu se vyrábějí plastové lamely, výplně do autosedaček apod.**

Radosti starosty

Sázíme budoucnost

V pátek 12. dubna se sešli zaměstnanci společnosti JAS FORWARDING (Czech), s. r. o. v Moutnicích, kde v rámci teambuildingu a ve spolupráci se zapsaným ústavem Sážíme stromy vysázeli na 280 keřů po stranách sáňkovacího kopce. Sázel zde 15 druhů keřů vhodných do krajiny. Vše možné od šípkové růže, trnky, hlohu, dřínu až po kaliny, zimolezy či řešetláky. Dle postřehů paní Zdeňky Ambrožové: „Co ale člověk nikdy nepřipraví, tak nám sázení den zpestřilo výrazně počasí, a to tak, že jsme po dlouhé době při sázení vypotřebovali všechny možné opalovací krémy

a kdo měl pokrývku hlavy, tak byl vítěz. Nu, aprílové počasí je letos obzvláště aprílové. Naši milí dobrovolníci se počasím nedali odradit a díru za dírou se postupně keře dostávaly do země. Místní zahradník pan Dohnálek keře poctivě zalil, během týdne zamulčuje, ať jsou jako pod peřinkou, a ochrání oplocenkou před zvědavými zajíci.

Moc děkujeme všem zúčastněným, že se nepřípekli a vydrželi do zdárného konce, kdy bylo vše zasazeno. Děkujeme také za financování této akce společností JAS FORWARDING (Czech), s. r. o., zaměstnancům a klientům ČSOB a paní Janě Vrzalové, Zdeňce Březinové a Lucii Hokrové za zakoupení certifikátů na keře. Hlavní dík pak patří paní Zdeňce Ambrožové ze Sázíme stromy za zorganizování celé akce.

*Antonín Vymazal
starosta obce*

Jak se žije v naší obci III

Již dvakrát jste měli možnost porovnat ve zpravodaji, jak se naše obec rychle mění. Rychle se mění i svět kolem nás a my se neustále musíme přizpůsobovat. Někdy to není jednoduché. Kolikrát je to i náročné...

Dovolte mi ještě jednou naposledy porovnat několik fotografií před 27 lety a nyní. Jsem přesvědčen, že se máme dobře. Velmi dobře.

*Antonín Vymazal
starosta obce*

Volby 2024

Ve dnech 7. 6. a 8. 6. proběhly volby do Evropského parlamentu. V naší obci je 916 voličů, k volbám se dostavilo 375 voličů. 2 hlasy byly neplatné. V obou případech byly v obálce vloženy dva volební lístky. Celkové výsledky a počet hlasů pro jednotlivé strany najdete na webu obce www.oumoutnice.cz v rubrice volby – Evropský parlament.

V letošním roce náš čekají také volby do krajských zastupitelstev. Ty se uskuteční ve dnech 20. 9. a 21. 9. 2024. O přesných termínech možného požádání a následného vyzvednutí voličských průkazů, roznosu volebních lístků Vás budeme včas informovat na všech informačních kanálech obce Moutnice.

Iva Kohoutková

79 let od konce II. světové války

8. května jsme si opět po roce připomněli konec největšího konfliktu v dějinách, a to konec II. světové války v Evropě. Z pohledu dnešní doby je 79 let vlastně délka jednoho lidského života a také 79 let života v míru v naší zemi. Tento mír byl vykoupen obrovským lidským utrpením a největšími lidskými ztrátami v historii. Bohužel v současné době nám válečný konflikt na Ukrajině opět připomíná, kam až jsme my lidé ochotni zajít, když se z lidské duše vytratí lidskost, vzájemný respekt, pokora a úcta k lidskému životu. Je až s podivem, jak dokáže konflikt na Ukrajině rozdělit i naši společnost, a to i přes historickou zkušenost právě z období II. světové války. Na tomto místě mi dovoluji jedno historické ohlédnutí. Když se podepisovala v roce 1938 „Mnichovská dohoda“, bylo přáním mnoha tehdejších významných lidí, aby se zabránilo válce a předpokládaným obrovským obětím. Pro slovo mír byla obětována část Československa. Bohužel se ukázalo, že ustupování zlu se nevyplácí a že slovo mír se stalo jen prázdným gestem. Nejvýstižněji tuto historickou událost popsal W. Churchill: „Měli jsme na vybranou mezi válkou a hanbou; zvolili jsme hanbu a budeme mít válku“. Možná bychom se měli občas ohlédnout do historie, a pokusit si najít ponaučení. Bohužel v dlouhé lidské historii platí, že nestačí o míru jen mluvit, ale za mír se musí bojovat. Proč? Zkusme hledat odpověď.

Pietní vzpomínkou u památníku u fary a u orlovný si nejen připomínáme oběti války, ale také hledáme vlastní pocit zodpovědnosti za naše životy a za naši vlast.

Na závěr děkuji všem, kdo v tento den projevíli úctu k padlým vojákům a také civilním obětem války.

Rostislav Dohnálek

Sečení lóke

Krásné sobotní ráno, rosy tak akorát, můžeme začít. Ostrá kosa je podmínka pro dobře odvedenou práci. Když nebyla, tak ji zkušená ruka dokázala naklepat, babka a kladivo udělá své. No a po ranní štamprdičce jsme se do toho pustili. Otázka, jestli jsme to ještě nezapomněli, byla tak trochu na místě. No, chvílku to přece jen trvalo, ale čas ukázal, že jsme to úplně nezapomněli. V polovině sečení přišla také chvílka na něco dobrého. Jablečný štrúdl a chladivý nápoj s citronem a mátou přišel vhod a dodal sílu k dalšímu sečení. Po deváté hodině jsme zarovnali díl kosené louky a skončili. Pak jsme si chvílku odpočinuli a probrali to, co se dalo, no a po závěrečné štamprdičce jsme se odebrali k domovu. Co říci závěrem? Sečení je také svým způsobem sportovní výkon, jsou to chvíle prožité na čerstvém vzduchu, je to také druh setkávání s lidmi, a věřte, že povídání při práci je mnohem smysluplnější než čas strávený na sociálních sítích. No a také kosa nedělá takový kravál jako křoviňák.

Tak za rok na shledanou

Rostislav Dohnálek

SRDEČNE ZVEME VŠECHNY NA

SETKÁNÍ ZA HUMNY

19.7.24
V 18 HODIN

**POTKÁME SE U STROMOVÉ
KAPLE (SMĚREM NA
NESVAČILKU)**

S sebou stany a spacáky, jídlo a pití a
hlavně dobrou náladu

Přid'te se seznámit, povídat u ohně a pozorovat hvězdy

HISTORIE

Ze starých kronik – rok 1958

Poznámka předem: opisováno doslovně ze staré kroniky, text odpovídá dobovému pravopisu. Případné chyby nejsou chybami současného kronikáře.

Zima tohoto roku byla příznivá, mrzlo kolem 10 °C sních nebyl žádný co mělo dobrý vliv na pozdě zaseté obilí na podzim.

V únoru družstevníci vozily hnůj za přímrazku na pole každý co měl doma se mu to vyvezlo a ještě se i v únoru zaoral, se seti se započalo až v druhé polovici března byli to těžké začátky všechno se dělalo s koňským potahem jen sadba brambor se prováděla pásovým traktorem. Veškeré kultivační práce až na nějaké maličkosti se prováděly koňmi taktéž ženy s motykami se plně zapojily do práce. Tak též sečení jeteliny na sucho se provádělo jen koňským potahem jak na hrabání tak i odvoz ve žních se kosilo samovazačem, všechno ženy snášely do kopek a ty samy všechno vymlátili, obsadily čtyři mlátičky každý den snášely snopky a sbíraly okurky, kombajn první rok nám pokosil asi 20 ha, do žní než začala tržba byla i špatně vyplácena zálohová mzda protože nebyli peníze nebylo za co tržít tak i někteří dávaly vinu předsedovi i účetním že jsou bez peněz ale po tržbě bylo lepší záloha se vyplácela 10 Kč jak byli peníze bylo lepší. Brambor a řepy se urodilo nejvíce. Pracovní jednotka byla plánovaná 16 Kč a vyplácela se 14.50 Kč. Jinak nic nového se v obci nepřiřadilo jen každý měl snahu nadělat co nejvíce jednotek aby měl dobrou výplatu a o výroční schůzi dobrou dobírku.

Zpracovala

*Miluše Janoušková
kronikářka*

Lidové pranostiky

Červenec

- Staví-li v červenci hromadu mravenci po kraji všude, tuhá zima bude.
- Když červenec pěkně hřeje, o Vánocích se zima zaskvěje.
- Kolik mračen na Jakuba, tolik v zimě sněhu. Jak teplý svatý Jakub, tak studené Vánoce – 25. 7.

Srpen

- Rosí-li v srpnu silně tráva, pěkné povětrí se očekává.
- Moc hub srpnových – moc vánic sněhových.
- Od svatého Bartoloměje slunce již tolik nehřeje; je-li jasný, bývá také podzim krásný – 24. 8.

Září

- Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.
- Jiljí jasný – podzim krásný – 1. 9.
- Noc-li chladná před Michalem, tuhá zima přijde cvalem – 29. 9.

Zapsala

*Miluše Janoušková
kronikářka*

KULTURA

Vítání občánků

Je to radost, přivítat mezi námi další nové občánky naší obce. Nedělní odpoledne 14. 4. 2024 byli uvítaní mezi námi tito noví občánkové: Sebastian Hájek, Sofie Čermáková, Amélie Doláková a Viktorie Kašperan Kolářová. O radost s rodiči se přišli podělit i rodinní příslušníci.

Po krásném vystoupení dětí ze ZŠ Moutnice rodiče stvrdili svým podpisem do pamětní knihy a odcházeli vstříc dalšímu životu.

*Lenka Dohnálková
Kulturní komise*

Zájezd do Velkých Losin

V sobotu 20. dubna jsme se vydali za poznáním, zábavou a zážitky do Velkých Losin. V chladném sobotním ránu se sešlo zhruba 40 natěšených účastníků zájezdu, kteří netrpělivě očekávali příjezd autobusu. Dočkali jsme se brzy, přijel na čas. Všichni výletníci se také dostavili včas, na nikoho se nemuselo čekat, a tak jsme se přesně v sedm hodin vydali zvesela vstříc novým dobrodružstvím. Cestou jsme si udělali jednu přestávku na kávičku a před desátou hodinou už jsme parkovali u zámku ve Velkých Losinách. Prohlídka zámku začala v 10 hodin a dověděli jsme se při ní spoustu zajímavostí o rodu Žerotínů a samozřejmě také o čarodějnických procesech, kterými jsou Velké Losiny proslulé. Po prohlídce zámku jsme si mohli individuálně projít zámeckou zahradu, ve které právě kvetly rododendrony; byla to nádhera!

Protože počasí bylo opravdu spíš zimní než jarní, rádi jsme přesunuli do penzionu Brněnka na společný oběd. V tomto penzionu se mimo dobrého jídla vaří také místní pivo Zlosyn, což ocenili zejména přítomní pánové. Po obědě jsme si dali sladkou tečku v místní pralínkárně, která zrovna slavila výročí 10 let od založení, takže jsme současně mohli navštívit i malý jarmark a ochutnat či zakoupit lokální výrobky. A pak už nás čekala prohlídka ruční papírny a muzea papíru, která byla opravdu zajímavá. Mohli jsme nahlédnout i do provozu a podívat se, jak skutečně vzniká něco tak „obyčejného“, jako je papír.

Po skončení prohlídky jsme měli ještě chvilku volno, které někteří využili k procházce po zdejších lázních, po městečku, k nákupu dárků a suvenýrů a někteří k posezení a zahřátí v restauraci. Na sraz u autobusu se opět dostavili všichni a včas, takže jsme se v 17 hodin rozjeli trochu zmrzlí a trochu unavení, ale zato plní dojmů, zpět domů. Většina výletníků vypadala spokojeně, tak věřím, že se zájezd všem líbil a že si i přes nepřízeň počasí užili pěkný společně strávený den.

*Katka Springinsfeldová
kulturní komise*

Setkání seniorů

V neděli 26. května proběhlo v orlovně tradiční setkání seniorů. V krásném jarním odpoledni se sešlo téměř 100 našich spoluobčanů nad 65 let. Přivítala je předsedkyně kulturní komise Lenka Dohnálková a místostarosta obce Rostislav Dohnálek. Po přivítání se většina účastníků zapojila do vědomostního kvízu na téma Moutnice, který pro ně připravil Petr Krčmářík. Kvíz byl velice zajímavý, i my, členové kulturní komise, jsme si zkusili (samozřejmě mimo soutěž) odpovídat na otázky. Vítězný tým zodpověděl správně 17 ze 20 otázek a obdržel malou pozornost od Obce Moutnice.

Po kvízu následoval pozdní oběd (nebo brzká večeře), káva, čaj, zákusky, koláče, pivo, víno, prostě jídla i pití bylo, co hrdlo ráčí. No a pak už dorazil harmonikář pan Ondřej List z Křepic, který svou hrou a zpěvem potěšil snad všechny zúčastněné. Při povídání a zpěvu čas rychle utíkal, najednou tu byl večer a čas se rozejít. Ti, kterým se vyloženě nechtělo domů, mohli zůstat na svých místech, protože jsme v orlovně společně fandili u velkého plátna našim hokejistům ve finále Mistrovství světa. A fandili jsme dost dobře, protože máme zlato! Bylo to takové pěkné zakončení našeho společného setkání.

Díky všem, kteří pomáhali s přípravou i úklidem orlovně, Míše Kohoutkové za výborné a krásné zákusky, VBM Vinaři Moutnice za dodání jejich skvělých vín, Petrovi Krčmáříkovi za uspořádání kvízu a zejména díky Vám všem, kteří jste se setkání zúčastnili. Pro Vás přece tuto akci, jako poděkování za Vaši práci, starostlivost a zkušenosti, pořádáme. A těšíme se, že se potkáme zase příští rok v květnu, tak přijďte i Vy, kdo jste letos váhali, opravdu rádi Vás všichni uvítáme.

*Katka Springinsfeldová
kulturní komise*

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Milí Moutničáci,

když jsme na podzim v roce 2017 společně vysazovali stromovou kapli, vzniklo tady pro Vás další místo pro relax, společné procházky, případně nějaké sportovní aktivity. My se na toto místo pravidelně vracíme, o stromy se průběžně staráme a obec místo pravidelně seče. Dlouho jsme uvažovali, jak kapli pro Vás trošku víc zatraktivnit a ukázat Vám další krásné místo, které máte pro sebe a pro svoje rodiny k dispozici. Proto nás napadlo, že vás pozveme, abychom tady spolu strávili jednu letní noc. Vezměte stany, nebo jen karimatky a přijďte si s námi posedět u táboráku, zahrát nějakou hru nebo jen tak popovídat. Kdo čeká akci typu pálení čarodějnic za hasičkou anebo svatojánský oheň, který pro vás v obci pořádáme, tak tady to bude trošku jinak. Co si s sebou přinesete to budete mít, jako když jedete kempovat.

Chtěli bychom si společně s vámi užít ticho, tmu a možnost i trochu toho nočního života. Pro děti bude připraven i nějaký test, když budou hodné, možná bude i pohádka před spaním. Pokud nám bude přát počasí, tak si povíme i něco o hvězdách. Nechejte doma svůj gril, měkkou postel, ledničku a přijďte. Těšíme se na Vás.

Roman Formánek

Dary přírody

Svatojánské býlí

Svatojánské bylinky jsou nedílnou součástí tradiční lidové medicíny. Jižní Morava, s bohatými přírodními zdroji, je ideálním místem pro sběr těchto léčivých bylin. Svatojánská noc, která se slaví z 23. na 24. června, je spojena s řadou lidových zvyků a pověr, a to včetně sběru devatera kvítí, které mají mít magické a léčivé účinky.

Svatojánská noc je pojmenována po svatém Janu Křtiteli, jehož svátek připadá na 24. června. V tu dobu se rozhořivaly svatojánské ohně a věřilo se, že bylinky, v tuto noc natrhané, mají schopnost léčit nemoci, přinášet štěstí a chránit před zlými silami.

Hlavní byliny

1. Třezalka tečkovaná (*Hypericum perforatum*)

Bylina opředená tajemstvím, nazývána všelijak: bylina svatého Jana, svatojánské kvítí, čarovník, kvítí Panny Marie nebo dokonce krevníček. Jméno krevníček se odvozuje podle legendy, kdy prý krev s'atého mučedníka Jana Křtitele vytekla na její květy. Když prohlédnete lístečky této rostliny proti slunci, uvidíte malé červené tečky. V přípa-

dě, že rozemnete květy mezi prsty, uvolní se tekutina, jež svojí barvou krev připomíná.

Třezalka je známá svými antidepresivními a protizánětlivými účinky. Už od počátku 17. století vyráběli mniši slavné karmelitské kapky, které podporují trávení a mají relaxační účinek. Je výborná na nervy: používá se k léčbě depresí, úzkostí a různých nervových poruch. Masti, oleje i čaje z ní vyrobené jsou tradičně používány k léčení ran, popálenin a kožních problémů. Pozor však si u ní musí dát lidé se světlou pletí, může se objevit fotosenzibilizace. To se projevuje podrážděním a zčervenáním pokožky, někdy vyrážkou či nepříjemným svěděním.

Třezalka je bylina dorůstající výšky 30-100 centimetrů. Kvete pětičlennými zlatožlutými květy, které mají povrch žláznatě tečkovaný. Listy jsou střídavé a eliptické, s červenými skvrnami. Třezalku můžeme najít na slunných loukách a pastvinách, často na okraji lesa a polí. V oblasti Pálavy a Bílých Karpat je hojně rozšířená.

2. Heřmánek pravý (*Matricaria chamomilla*)

Heřmánek je oblíbený pro své uklidňující a protizánětlivé účinky. Výborný je z něj čaj, který působí konejšivě, ale také skvěle působí při bolestech břicha a nadýmání. Při bolestech v krku heřmánkový čaj využijeme jako kloktadlo. Obklady a koupele se uplatňují při kožních problémech a zánětech. Často se heřmánek přidává také do krémů, dobře působí při hojení popálenin. Jeho velkou výhodou je, že heřmánek se může užívat dlouhodobě, aniž by člověku uškodil.

Heřmánek je bylina dorůstající výšky 15–50 centimetrů. Její okvětní lístky jsou bílé, květní lůžko je žluté a duté. Heřmánek má lístky drobné a úzké. Listy jsou drobné a úzké. Tuhle bylinku můžeme potkat na polích, loukách a zahradách. Pozor však, snadno se zamění s velmi podobným heřmánkovcem nevonným, který není léčivý. Nejlip je rozeznáme podle lůžka: heřmánek ho má kuželovitě vyklenuté a uvnitř duté. Heřmánkovec má lůžko ploché a uvnitř plné.

3. Řebříček obecný (*Achillea millefolium*)

Husí jazyček, zaječí chléb, žebřík, myší ocásek nebo Achillova bylina. Latinské jméno, připomíná bájného hrdinu. Ten údajně ošetřoval pomocí řebříčku krvavé rány utržené v Trojské válce. České jméno dostal podle tvaru lístků, připomínajících starý žebřík. Řebříček má protizánětlivé, antibakteriální a hojivé účinky. Pomáhá při trávicích problémech, menstruačních potížích a zánětech. V lidovém léčitelství se používá na zlepšení chuti k jídlu, zvyšuje tvorbu žluče, čímž zlepšuje trávení. Řebříček je nezastupitelnou přísadou likérů, například absintu nebo

vermutu. Řebříček však není úplně neškodný. Při dlouhodobém užívání nebo vyšších dávkách se mohou objevit vyrážky, bolesti hlavy a pocit omámení. „**To, co je ve velkém množství jed, v malém množství lék**“. – Paracelsus

Řebříček je vytrvalá bylina, která je 20 až 80 centimetrů vysoká a má plazivý oddenek. Bohatá květenství jsou složená z drobných úborů, bílé barvy. Kvete od června do září. Bylinku můžeme najít téměř všude, na mezích, loukách, polích, od nížin po horské oblasti.

Sběr a zpracování

Bylinky se sbírají za suchého počasí, ideálně ráno, kdy obsahují nejvíce účinných látek. Po sběru se bylinky suší na dobře větraném místě, ale mimo přímé slunce, aby si uchovaly své léčivé účinky.

Pověry svatojánské noci

V tuto kouzelnou dobu se stírají podle pověr hranice mezi reálným a nadpřirozeným světem, přičemž rituály této noci mají očistný a milostný charakter.

- Květ kapradí: podle pověsti rozkvétá kapradí pouze v tuto jedinou noc a jeho květ má magickou moc. Kdo ho najde, získá schopnost rozumět řeči zvířat a najít skryté poklady

- Svatojánská rosa: rosa, která se sbírá ráno po svatojánské noci, má mít léčivé a omlazující účinky. Lidé si ji nanášeli na obličej i tělo, aby byli mladí a krásní.

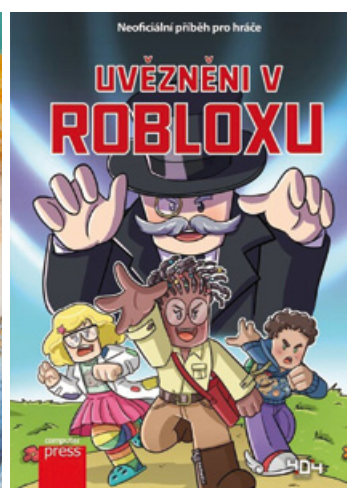
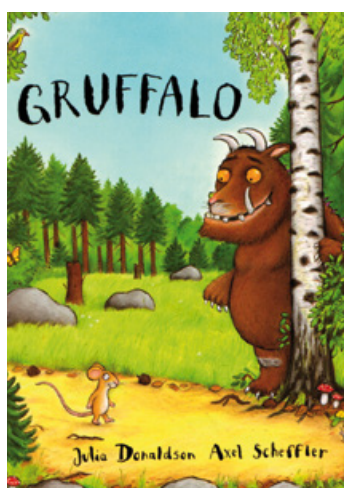
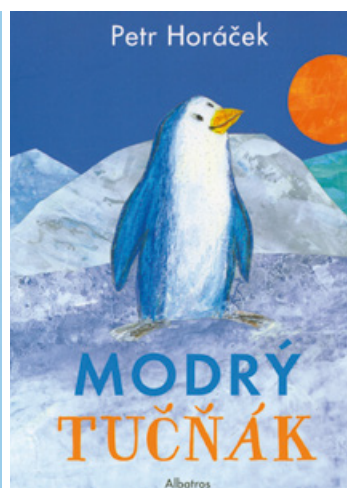
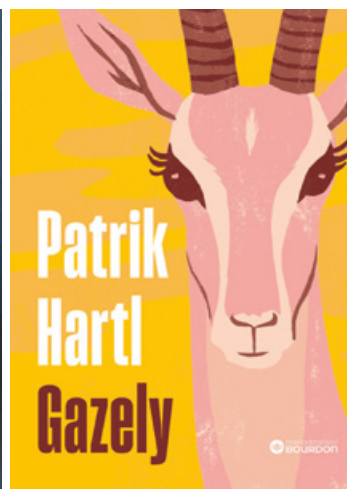
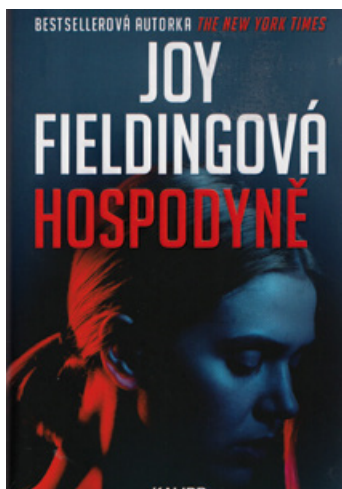
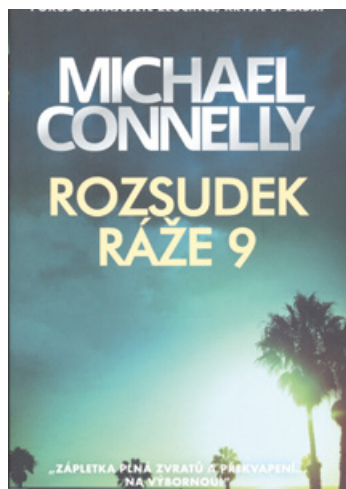
- Skákání přes oheň: věří se, že skákání přes oheň během svatojánské noci přináší ochranu před nemocemi a zlými duchy. Tento rituál má očistnou a ochrannou funkci.

- Devatero kvítí: byliny sesbírané, jsou svatým Janem křtěné. Skladba svatojánských bylin se kraj od kraje lišila, ale aby se zachovala svoji magickou moc, musely být byliny devíti druhů, nasbírané na devíti místech.

KNIHOVNA

KNIŽNÍ NOVINKY

Velké knižní putování kolem Moutnic

Na konci května v pátek v ranních hodinách vytáhla paní ředitelka základní školy ze schránky dopis a nestáhla se divit tomu, co se v něm dočetla. Knihovna se ocitla v ohrožení a potřebovala pomoc statečných školáků. V dopise stálo, že se v knihovně záhadně ztrácejí knižní

postavy a objevují se v knihách, ve kterých by je nikdo nehledal. Vše vyústilo ve čtvrtek ve večerních hodinách, kdy se z knihovny ozývaly podezřelé zvuky.

V osm hodin tedy paní ředitelka svolala všechny děti a společně se vydaly na záchrannou misi ke knihovně. Krátce po osmé hodině se před knihovnou sešly děti s paní knihovnicí, která je již netrpělivě vyhlížela. Všechny zajímalo, co se v knihovně stalo. Společně otevřely dveře do

knihovny a oči jim spočinuly na spoušti, která se v knihovně objevila. Knihy se nenacházely na svých místech a už vůbec se nedalo mluvit o tom, že by byly snad úhledně srovnané. Uprostřed toho všeho na zemi pod regálem s dětskou literaturou ležela otevřená kniha O klíči a vedle ní se leskly dva skutečné klíče.

Vše nasvědčovalo tomu, že tyto klíče v celé záhadě sehraji ještě důležitou roli, a tak bylo na místě si knihu nejdříve přečíst, jestli se v ní nenachází nějaká stopa. Kniha nabízela celou řadu možností, od čeho by klíče mohly být, nikdo si však nevěděl rady s tím, kam by patřily zrovna tyto dva.

Opravdové stopy byly ale nalezeny záhy na stole na dvou obálkách, které vyukokovaly z knihy Velká knižní záhada. Jedny stopy byly kočičí, druhé myši a jak jsme se dočetli v dopisech, nebyly to tak úplně stopy kočky, nýbrž kocoura jménem Alfréd a myšáka Kvída. Každý z nich žádal děti o pomoc, a tak nezbyvalo, než se rozdělit do dvou skupin a pokusit se zachránit obě ztracené knižní postavy.

V knize se kromě dopisů skrývaly i dvě mapy Moutnic s vyznačenými body, kde se zřejmě nachází jedna nebo druhá knižní postava žádající o pomoc. Děti proto neváhaly a vydaly se na dlouhé putování kolem Moutnic, aby pomohly ztraceným postavám a zjistily, od čeho by mohly být dva nalezené klíče.

Na každém stanovišti na ně čekal úryvek z knihy, kterou zrovna jedna nebo druhá postava proběhla. A ke každému úryvku se vztahoval i nelehký úkol. Moutnické děti ale oplývají důvtipem, chabrostí a bystrostí a chtěly knihovně pomoci za každou cenu. I přes nepřízeň počasí se nevzdávaly a krok za krokem plnily úkoly a dozvídaly se nové informace. Jenže zámek, do nějž by pasoval klíč, ne a ne objevit.

Promoklí a znavení se před polednem opět sešli v knihovně. Úkoly byly splněné, ale záhada stále čekala na rozlousknutí. Paní knihovnice rychle otevřela knihovnu, aby se děti schovaly před venkovním nečasem, když v tom jim všem spočinul zrak na něčem nevidaném! Knihovna byla již v původním stavu a na místě pohozené knihy z rána se nacházela velká truhla, na níž visely dva zámky. Právě takové zámky, do nichž pasovaly nalezené klíče.

Všichni se shromáždili u bedny. Děti s napětím odemykaly jeden zámek za druhým a byly zvědavé, co v truhlici naleznou. Co myslíte, že objevily? Bedna byla plná knih, se kterými se seznámily během putování. Kromě knih byly v bedně také sladkosti z Karlíkovy továrny na čokoládu a dva dopisy s otisky pacek kocoura a myšáka.

Určitě chcete vědět, co bylo v dopisech a jak to s nimi dopadlo, že? Na to se ale budete muset zeptat dětí. Třeba vám samy poví, jak si poradily s velkou knižní záhadou. Nebo si přijďte půjčit nějakou knihu do knihovny, určitě i v ní naleznete nevyřešenou záhadu, která jen čeká na svého detektiva.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Zprávičky ze školky

Co se v mateřské škole dělo na jaře?

Jaro se nám konečně probudilo a společně s dětmi jsme si užívali sluníčko a jeho teplo, které nám dovoluje konečně nosit trička s krátkým rukávem.

Učili jsme se a povídali jsem si spolu, jaké květiny rostou na jaře, které můžeme pozorovat v zahrádkách a záhonech a také jsme se o tom přesvědčili na vlastní oči během vycházek po obci a výslapu ke kapličce do Nesvačilky. Hodně jsme také tvořili, malovali, barvili, sázeli semínka na školní zahrádce. Dále jsme se zapojili do projektu „Uklidme Česko“ a vyrazili jsme uklidit pohozené odpadky v naší obci.

Kdo nás navštívil a kam jsme vyrazili?

V dubnu čekal naše předškoláky velmi důležitý den, a to „Zápis do ZŠ“, a tak jsme vyrazili navštívit děti do první třídy a společně jsme si užili spoustu zábavy při plnění úkolů v Centrech Aktivit.

Také nás navštívilo divadlo Kejkle a užili jsme si „Dopravní hrádky“, tančili jsme a plnili nejrůznější úkoly spojené s dopravou.

V květnu proběhl „Zápis do MŠ“, děti a jejich rodiče si mohli prohlédnout prostory mateřské školy a školní zahradu a my už se v září těšíme na 14 nových kamarádů.

V neděli 12. května proběhl v orlovně Den rodin, na kterém vystoupily i děti z mateřské školy, zazpívaly písničky a tančily jako „Děti ráje“.

Koncem května nás čekaly dvě velké akce, a to celodenní výlet na Hájenku v Břeclavi a Loučení s předškoláky. Počasí nám přálo a jak výlet, tak rozlučku s předškoláky jsme si užili. Na výletě jsme zachraňovali Olafa z Ledového království, aby se na sluníčku nerozpustil. Dávku adrenalinu a zábavy děti zažily v korunách stromů v lanovém parku. Celým programem Loučení s předškoláky nás provázelo divadlo Kejkle.

V červnu jsme oslavili Den dětí a vyrazili na výlet do Bratčic na dětské hřiště s vodním světem.

Jak to u nás funguje a co je vlastně program Začít spolu?

Předškolní věk je období velkého rozvoje všech typů inteligence. Odborníci upozorňují, že již v žádném jiném období života nedojde k tak velkému nárůstu vědomostí, slovní zásoby a dovedností. A tak se v mateřské škole snažíme v dětech pěstovat pozitivní přístup ke vzdělávání, vedeme děti k pozitivnímu životu, k respektu a vytrvalosti k vytýčeným vlastním cílům.

V letošním školním roce jsme pracovali podle principu programu Začít spolu, který nabízí prostor, ve kterém se děti učí samostatně myslet, kde chyba je přirozenou součástí procesu učení stejně jako zodpovědnost za sebe sama a svoji práci.

Program Začít spolu se zaměřuje na rozvoj takzvaných „4 K“ – komunikace, kooperace, kritického myšlení a kreativity.

Základním stavebním kamenem programu Začít spolu jsou centra aktivit. Centra aktivit vytvářejí podnětné učební prostředí, které umožňuje dětem učit se prožitkem, činností a v souvislostech.

Činnosti v centrech aktivit spojuje téma, kterým se děti aktuálně zabývají. Takto koncipovaná nabídka umožňuje dětem vybrat si, co odpovídá jejich skutečným potřebám a zájmům, a je klíčovým nástrojem individualizace vzdělávání. Prostředí působí mnohem útulněji, poskytuje „lidský rozměr“, soukromí, bezpečí a současně podporuje skupinové a kooperativní formy výuky.

A proto nám program Začít spolu dává smysl a naše mateřská škola je na cestě rozvoje, jak učit smysluplně. Paní učitelky se již v letošním školním roce byly podívat ve školkách, které s programem pracují delší dobu a navzájem sdílely své zkušenosti. O prázdninách čeká další paní učitelky letní škola Začít spolu, kde by měly získat další zkušenosti. V novém školním roce bude tedy v každé třídě proškolená paní učitelka v tomto programu.

Nyní jsou před námi krásné letní dny.

Všem přejeme krásné prázdniny.

Kolektiv MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Školní rok končí

Všichni žáci se již těší na poslední týden školního roku a blížící se prázdniny. Ještě se podívejme v čase zpět do předcházejících měsíců.

Na jaře jsme opustili ledovou halu, kde jsme se od prosince střídali ve výuce bruslení. Svoje snažení jsme korunovali Bruslařskou exhibicí. Na hudbu českých klasiků i hvězd pop music rodičům a dalším návštěvníkům zatancovaly dvě skupiny bruslařů a jedna hokejistická parta. Poté na led najeli i rodiče a prarodiče a hodně si užili společné bruslení. Na děti čekala v restauraci pizza, takže akce byla na jedničku.

Vzápětí jsme se pustili do výuky plavání, jezdili jsme do bazénu v Modřicích. Třetí třída ukončila svůj povinný výcvik, druhá a první třída ještě budou pokračovat a ti nejstarší dostali šanci zopakovat si, co dovedou. Další sportovní aktivity proběhly v rámci tělocviku, odpolední školní družiny a mimoškolních zájmových kroužků.

Na jaře se vždy protrhne pytel s nejrůznějšími soutěže-
mi, včetně testování žáků. Proběhl Matematický klokan, přírodovědné soutěže Zlatý list a Ekoolympiáda, recitační soutěž i testování páťáků v informatické gramotnosti. Abychom se odreagovali, vyrazili jsme na venkovní výuku – paní učitelka Salzburgerová k hasičce a do Žatčan, paní učitelka Vlková s dětmi na hřiště a do Těšan, paní ředitelka Emmerová do lesa do Divák, paní učitelky Kalasová a Zemánková vyučovaly v okolí školy. Venkovní výuka nás hodně baví.

Květen byl zpočátku ve znamení přípravy Dne rodin – žákovské skupiny, nacvičovaly svá vystoupení dopoledne o přestávce, během polední pauzy, odpoledne po vyučování – prostě kdy se dalo. Ekotým se pustil do přípravy swapu, o pár dní později jsme pozvali rodiče na sportovní den do ŠD. Ve škole máme šikovné čtenáře, kteří chodí číst dětem do školky – a to po celý rok, za což si zasluhují pochvalu. Květen jsme zakončili Dnem dětí – tentokrát s knihovnou.

V červnu jsme si naplánovali trochu odpočinku – různé projektové dny se zajímavými lidmi – např. Dny pro školu, kdy nám přijeli přednášet majitel firmy s jeřáby pan Kůrka a paní Coufalová, která cvičí vodící psy a upravuje digitální mapy. V projektu Hackni svůj mozek se žáci učili poznávat a ovládat svoje emoce a pocity, hledat své talenty, nastavit správnou komunikaci a závěrem „hacknout sociální síť“. Program oslovil mnohé z nich, některé nápady si prý vyzkouší během prázdnin. Výuka také finišovala – čtenářské dílny, matematické a geometrické aktivity, výroba pomůcek, hudebních nástrojů, výtvarné činnosti, zdobení triček, výroba mýdel a také údržba školní zahrady. Svoje

vystoupení na nejrůznějších akcích pro veřejnost předvedly i naše zájmové kroužky.

Na závěr roku je připravena škola v přírodě, program se inspiroje příběhem Velikonočního ostrova. Všichni se těšíme na pestrý pobyt v Prudké. A potom hurá na prázdniny!

Děkujeme vám všem za spolupráci a přejeme vám pěkné léto a hodně společných zážitků s vašimi dětmi.

Za kolektiv ZŠ Milena Emmerová

Dotazníkové šetření

Jaro bývá ve školách časem bilancování, kontroly a často také sebehodnocení. Plánovali jsme oslovení rodičů s dotazníkovým šetřením na téma spokojenosti rodičů s základní školou. Dotazník připravila paní zástupkyně Eliška Zemánková, která se inspirovala profesionálními dotazníky komerčních vzdělávacích firem. Rodiče odpovídali na 26 otázek, zpět se nám však vrátilo pouze 30% rozdaných dotazníků. Rodiče hodnotili známkovacím systémem, v jednotlivých oblastech tedy škola dopadla takto:

Výuka	1,69
Vyučování a školní klima	1,88
Výsledky vzdělávání	2,00
Podpora žáků podle individuálních potřeb	1,69
Spolupráce s rodiči	1,31
Hodnocení žáků	1,64
Práce učitelů	1,38
Řízení školy	1,45
Podmínky ke vzdělávání	1,51
Mimoškolní činnost	1,35

K pozitivním stránkám školy patří z pohledu rodičů přátelské prostředí, klidná atmosféra, aktivity, směřující k místní komunitě, pestrá nabídka školních i mimoškolních aktivit a také to, že učitelé znají své žáky, mají pro ně porozumění a zbytečně na ně netlačí. Za negativa rodiče označili sladké odměny, informační systém a z pohledu některých pokles úrovně znalostí. S dotazníky doputoval také jeden velmi pěkný dopis, který chválí v podstatě vše, co zde bylo jmenováno, oceňuje přístup paní ředitelky, která pro žáky dělá, co se dá a zároveň také upřesňuje postoj rodičů ke sladkým odměnám – takže máme pro příští rok nad čím přemýšlet a co zlepšovat. Děkujeme všem, kteří nás ohodnotili, věříme, že ostatní, kteří nám dotazník nevrátili, jsou také spokojeni.

Okénko do světa vzdělávání

Dnešní okénko jsme přislíbila věnovat dalším žákovským kompetencím, tentokrát těm nejnovějším, které do školních vzdělávacích programů povinně přibyly až od roku 2022.

Jsou to **kompetence digitální** – zaměřují se u žáků na schopnost porozumění digitálním technologiím jako prostředku k rozvoji abstraktního, kritického a analytického myšlení, kreativity, získávání a sdílení dat v digitálním prostředí, usnadnění pracovních postupů a efektivní komunikaci.

Co všechno by žák měl umět, myšleno tedy zvládat na takové úrovni, která mu pomáhá dobře se orientovat v dnešním i budoucím světě? Žák si:

- vybírá si a využívá při učení a řešení praktických problémů digitální technologie, aplikace a služby
- získává a vyhodnocuje informace z digitálního prostředí
- vytváří digitální obsahy v různých formátech
- aplikuje a ověřuje si znalosti a postupy z informatiky a programování při práci s roboty a robotickými stavebnicemi
- zodpovědně a bezpečně využívá digitální technologie při vědomí jejich přínosů i rizik

Pozorný čtenář si jistě povšiml, že zde není řeč o výuce počítačových programů, o počítačových hrách a vůbec ne o výuce ke konzumování digitální nabídky bez rozmyslu a nezodpovědně. Děti se na prvním stupni neučí pouze pracovat v textových editorech, výuka se posouvá k využívání programování od jednoduchých počátků až třeba k využití programů pro využití nejrůznějších robotů. Ve škole a ve škole máme k dispozici např. Bee-boty, digitální stavebnici Lego Spike essential a Photon roboty. Výuku jsme rozložili do tří ročníků, děti mohou pracovat s digitálními technologiemi již od mateřské školy. Naši snahou však je zejména dosažení kompetence využití technologií pro praktickou výuku. Je také fajn, že děti práce s technologiemi baví a je jim již téměř přirozená – od zimy máme ve škole 3D tiskárnu od společnosti Prusa Research. Děti si na ní již vyrobily nejrůznější zvířátka a za odměnu i svoje jmenovky.

Za nejdůležitější však považujeme podpořit děti v bezpečném využívání technologií a varovat je před nebezpečím závislosti na sociálních sítích. V červnovém projektu Hackni svůj mozek se žáci naučili, jak správně využívat sociální sítě tak, aby mohly být skvělým nástrojem pro jejich vlastní osobní růst a oni nebyli jejich otroky. A také to, že je důležité se umět „odpojit“ a třeba i několik dní nemít přístup na sítě – trénovat vlastní nezávislost. Je to však jen malý krůček, který škola může udělat, hlavní zodpovědnost dopadá na rodiny. Využijme tedy prázdniny k tomu, abychom je trávili společně a offline.

Milena Emmerová

Už jste toho někdy měli dost?

Adamovy voskovky ano, a tak naše letošní divadelní představení začalo bouřlivým pokřikem: „Máme toho dost! Máme toho dost!“

Ony se totiž i voskovky mohou rozzlobit. A to tak moc, že začnou psát dopisy svému majiteli Adamovi. Prostě už nehodlají mlčet! Červená voskovka je k smrti unavená a chce dovolenou. Fialové se nelíbí, jak moc Adam přetahuje, Černou nebaví dělat ostatním barvám obrysy, Žlutá s Oranžovou spolu nemluví, protože se hádají, která je barvou slunce a Zelenou ty hádky pěkně štvou. Hnědá se chce dostat do výšek a nebýt jen na zemi, Běžová je značně nevytížená a Bílá zase není na bílém papíře vůbec vidět. Jestli si myslíte, že Růžová je jen pro holky, tak to se pěkně mýlíte! Modrá je spokojená, ale už je jí tak málo, že nevidí přes okraj krabičky. Šedá si stěžuje na moc práce při vybarvování velkých zvířat a Tělová se dokonce musela schovat, protože ji Adam celou oloupal a byla tak dočista nahatá.

Nedivte se, že toho voskovky už měly dost.

Ale Adam si díky své sestřičce Natálce s tím poradil. Dostal za nový obrázek jedničku s hvězdičkou a voskovky byly naprosto spokojené. Já jsem byla také spokojená, protože děti představení zahrály s nadšením a skvěle. Už teď přemýšlíme, jaké představení budeme připravovat v příštím školním roce.

Lenka Salzburgerová

Boleradický džbáněk

Dramatický kroužek má na naší škole dlouhou tradici, děti baví recitovat i hrát divadlo. Proč by tedy nejely na recitační soutěž do divadla? V Boleradicích je krásný prostor pro dramatický projev žáků, takže jsme se připravili a vyrazili na soutěž. Soutěží se v 5 kategoriích: 1. ročník; 2. + 3.ročník; 4. + 5.ročník; 6. – 9. ročník a dramatické skupiny. Divadlo je vždy obsazeno diváky z řad místních žáků i spolusoutěžících, děti hodnotí porota, které předsedá dlouholetý člen DS Boleradice pan Jan Koráb.

Jak si vedly naše děti ve svých kategoriích?

Lucian Vass – Před usnutím – 4.místo

Ema Hrdá – Petrklíč – 2. místo; Beáta Lengálová – Ohryzaná básnička – 4. místo

Sofie Al Kenany – Kocour v botách – 5. místo

Skupina (Sofie Al Kenany, Dominik Kašpárek, Amálie Šubíková, Edvard Flajšinger, Pavla Putnová, Ema Hrdá) – Gruffalo – 3. místo

Soutěž se dětem moc líbila, užily si výkonů dalších vystupujících a domů si odváželi krásné ceny. Děkujeme pořadatelům.

Milena Emmerová

Den rodin

V neděli 12. 5. 2024 jsme se sešli v rodiči a dalšími návštěvníky v Orlovně a společně oslavili Den rodin. Na oslavě vystoupily všechny děti naší školy, jak mateřské tak základní. Děti z mateřské školy zazpívaly, zatancovaly a opět nás všechny dojaly svými milými básničkami.

Vystoupení dětí ze základní školy se neslo v duchu hesla: „Moutnice mají talent.“ Žáci všech ročníků se pustili do náročného úkolu – ukázat, co všechno umí a jaké talenty se v nich skrývají. Na pódiu se tak vystříдалo několik smíšených skupin. Ty se zaměřily na témata a dovednosti, které je baví. Představily se tyto skupiny umělců: parkouristé, hráči na boomwhackery, recitátoři s přednesem básní, tanečníci lidových tanců, mažoretky, gymnastky, anglicky mluvící herci, fotbalisté a baletky. Celý program uváděli průvodním slovem Laura Zapletalová a Daniel Cupák.

Eliška Zemánková

Zlatý list – přírodovědná soutěž

V úterý 14. 5. 2024 žáci 2. – 5. ročníku zúčastnili v ZOO Brno soutěže Zlatý list, která je určena pro žáky ZŠ, kteří mají zájem o přírodu. Je to soutěž kolektivů, soutěží šestičlenná družstva, rozdělená na dvě tříčlenné hlídky. Soutěžní kategorie jsou nejmladší žáci (1. – 3. ročník), mladší žáci (4. – 6. ročník), starší žáci (7. – 9. ročník). V soutěži byl s námi jeden náhradník, který se střídal se členem hlídky, aby byl dodržen počet členů.

Před odjezdem na soutěž měli žáci vytvořit praktickou práci pro přírodu, která byla součástí hodnocení. Žáci 2. – 3. ročníku vytvořili plakát s fotkami a popisky, jak se o přírodu starají. Jednalo se o fotky z akcí, na kterých se staráme o přírodu. Žáci 4. – 5. ročníku vytvořili knihu, jak společně v hodinách tvoříme hmyzí hotel a opravujeme staré hmyzí hotely na nové.

Po příjezdu do ZOO žáci se žáci zúčastnili přivítání a postupně začali plnit 10 stanovišť, kde přemýšleli nad různými úkoly. Prošli po vymezeném plánu dendrologii,

les a život v něm, včely, rostliny na loukách, poznávání hlasů ptáků a přiřazování správných pojmů k modelu ptáků. Zajímavým úkolem bylo poznávání různých druhů plazů, kdy žáci měli rozeznat různé druhy užovek. Museli prokázat velkou odvahu, kdy v uzavřených domečcích museli správně poznat pomocí hmatu svlečenou kůži hada, aniž ji viděli. Na závěr obhajovali žáci společně před porotou svoji práci, za kterou dostali vysoký počet bodů.

Žáci 4. – 5. ročníku se umístili na 4. – 9. místě, žáci 2. – 3. ročníku se umístili na 3. místě. Porota jmenovitě pochválila školu Moutnice za její aktivní práci pro přírodu. Všem úspěšným účastníkům soutěže gratulujeme a budeme se těšit na příští ročník soutěže Zlatý list.

O týden později vyrazila 3 tříčlenná družstva s paní ředitelkou do újezdské školy na soutěž Ekoolympiáda. I tato soutěž je cílena na vědomosti z oblasti přírodovědy a ekologie. V mladší kategorii soutěží žáci 2. + 3. ročníku, ve starší 4. a 5. ročník. Naše dvě mladší družstva se umístila na 9. a 13. místě, starší družstvo na 10. místě.

Protože jsme na Ekoolympiádu jeli po dlouhých letech poprvé, chtěli jsme hlavně nabrat zkušenosti a zjistit, v čem soutěž spočívá. Líbily se nám úkoly z praktického poznávání bylin, dřevin i živočichů. Zajímavé byly i jazykové skrývačky, kde jsme protrénováli pravopis. Trošku nás zaskočily úkoly dovednostní – třeba házení na cíl. Soutěž byla zajímavá a určitě si ji za rok zopakujeme.

Veronika Kalasová & Milena Emmerová

a testování dobrot uvařených a upečených z fairtradových surovin. O tom, proč a kde kupovat zrovna suroviny se značkou fairtrade, si mohli všichni návštěvníci přečíst zajímavé informace na výstavě „na plotě“, zapůjčené z neziskové organizace NaZemi. Všichni jsme se shodli, že si takové příjemné odpoledne určitě zopakujeme i v příští roce.

Anna Vlková

První školní SWAP

Ve středu 15. 5. školní Ekotým uspořádal na zahradě první „testovací“ ročník Swapu, neboli výměnného bazárku. Hlavní myšlenkou swapu je nabídnout zdarma věci, které doma už nevyužijeme, ale jsou stále v pěkném stavu a můžou posloužit a udělat radost jině. A na oplátku si zase odnést, co se nám hodí a líbí. A že bylo z čeho vybírat! Sešla se spousta oblečení, hraček, knih i dalších pěkných a užitečných věcí. Kromě zkoušení a vybírání z pestré nabídky si děti užívaly tvoření květináčů z PET lahví

Návštěva u včelaře

V úterý 4. června, jsme se školní družinou navštívili místního včelaře. Dětem se otevřel krásný svět včelí píle, za kterou stojí svědomitá práce včelaře p. Formánka. Žáci se seznámili zábavnou formou se včelařským zařízením a pomůckami, rovněž měli možnost nahlédnout do včelího úlu, kde pozorovali život včelstva na plástech, viděli rovněž trubce, včelí matku a dělnice.

Sladkou odměnou za celoroční práci byla ukázka medobraní a ochutnávka různých druhů medů, které poskytuje moutnické okolí.

Pan Formánek rád a ochotně odpovídal dětem na jejich všetečné otázky, kterých nebylo málo. Myslím si, že návštěva děti obohatila o další zážitky a vědomosti, rovněž nám přálo pěkné počasí včelky byly mírné, a žádný z žáků nedostal žihadlo.

Touto cestou panu Formánkovi děkujeme, a těšíme se na další setkání, ať už v jeho včelíně, nebo při sázení stromků, která se stalo rovněž zábavnou a poučnou tradicí naší školy.

Alena Ryšavá

Sportovní aktivity v ŠD Moutnice

Letošní březen nám ukázal, jak si s námi umí počasí pohrát. Po třech teplých týdnech jsme se museli opět sáhnout po zimní výbavě a chladné dny neodcházely až do začátku června. Ne že by nás to s dětmi ze ŠD Moutnice vyvedlo z míry. Chlapci kopou do míče za každého počasí a děvčata se zahřála při skákání přes gumu.

Kromě fotbalu, který chlapci vyžadují a musíme hledat společná řešení k vytvoření prostoru pro nabídku nových skupinových a míčových her, se u dětí těší oblibě také košíková. Vánoce přinesly druhý basketbalový koš, a tak se hra dost proměnila nejen v počtu hráčů, ale i pravidlech.

Na jaře jsme mohli konečně vyzkoušet i další Vánoční dárek, finskou kolíkovou hru Mölkky. Cílem hry je na určitou vzdálenost srazit kolíkem další bodované kolíky (1-12) a nasbírat 50 bodů. Děti si také se zaujetím vyzkoušely cvrnkání kuliček. Při sportovním odpoledni v ŠD Moutnice se kuličky těšily velké oblibě nejen u dětí, ale především u jejich rodičů. Ani stůl na ping-pong nezůstal bez

dětské pozornosti, a tak se u něj opakovaně pár dětí pěkně zpotilo. S postupem jara se děvčata od skákání přes gumu a panáka začala postupně přesouvat na hřiště a vybíjená se stala téměř denní součástí družinového programu.

Při ŠD Moutnice je také veden kroužek míčových her. Záměr byl poskytnout dětem dostatek prostoru pro fotbal, ale zároveň jim ukázat i jiné skupinové míčové sporty a seznámit je s pravidly i principy hry. A tak si děti mohly zahrát nejen sporty, které v Moutnicích pěstují, jako je fotbal či florbal, ale i basket, házenou, přehazovanou (příprava na volejbal), líný tenis či vybíjenou v družstvech. Jen na ten plánovaný baseball nedošlo.

Před námi jsou poslední dva týdny školy, z nichž jeden děti stráví na škole v přírodě. Tento rok škola navštíví rekreační středisko Prudká u Doubravniku v blízkosti hradu Pernštejn.

Středisko disponuje řadou hřišť a tělocvičného náčiní stejně jako bazénem. Děti si jistě zasportují i v tomto týdnu a snad objeví i nové sporty a hry v podobě kuzelek / ruských kuzelek, ringa či kroketu.

Za školní družinu Miloslav Plocek

2. INFORMACE OD ORGANIZACÍ

FARNOST

Kde je Bůh, když člověk trpí?

Neděle za nedělí. Pro mnohé, kdo věří v Boha, se jedná o sváteční den. Jejich spektrum je široké: od dětí přes mladé a střední generaci po seniory; od šikovných truhlářů nebo kadeřnic přes herce či vědce po ministry. Podobné pestrá paleta je těch, kdo v Boha nevěří. Ti druzí těch prvních se pak ptají po jistotě jejich víry, když přijde utrpení.

Takové pochybnosti patří k životu a vytěsnit takovou otázku se nevyplácí. Podle přesvědčení nás křesťanů nám Bůh dal zdravý rozum, abychom přemýšleli, když nás pochybnosti napadají. Nejsou samy o sobě hříchy. Zlé však je, když je lidem líno nalézat pravdu. Nabízí se některé filosofické a teologické odpovědi – ovšem jako nás přesahují skutečnosti typu láska, štěstí či pravda k definování, co vlastně jsou, podobně možnosti našich schopností přesahuje fenomén utrpení a jeho smysl. Problém utrpení a bolesti ve světě byl, je a zůstane vždy zakryt tajemstvím. Ani křesťané na tyto otázky nemají jednoduchou ani jednoznačnou odpověď. Tu však nemá nikdo na světě! Křesťanství neslibuje snadné řešení těchto otázek. Jakkoli by člověk byl vybaven nějakými povzbuzeními (ne cynicky, žádné klišé a floskule), jeví se situace utrpení jinak, když jej osobně potká a on do něho vstoupí, pocítí je tak říkajíc na vlastní kůži.

V Bibli se objevují dva přístupy stran otázky utrpení: jednak je utrpení a bolest důsledkem zneužití svobody člověkem, jednak je prezentováno jako realita, kterou se nemáme snažit vysvětlit, ale spíš přijmout a doprovázet v ní druhé. K prvnímu přístupu je důležité dodat, že nelze bolest chápat jako zvláštní trest, který Bůh na člověka sesílá. Spíše jde o důsledky lidského rozhodování (války, bída třetího světa – tedy to, co nazýváme morální zlo) a nakonec i tzv. fyzické zlo (přírodní katastrofy, nemoci a podobně) mohou být do značné míry způsobeny lidskými zásahy do přírody, nevhodným chováním. Je rovněž vnímatelné, že trápení mívá i léčivý účinek, když si díky němu uspořádáváme žebříček hodnot. Pro křesťany je například podstatný rozdíl mezi tím trpět s Kristem, anebo bez něho – neboť v něm nacházejí pramen síly a on jim pomáhá zlo obracet k dobru.

Pro filosofy je výzvou to, že zlo je ontologicky definováno jako nedostatek dobra, a je tedy limitováno a má vyměřený konec. A pro zdravé optimisty zde zůstává vědomí, co by teprve bylo, kdyby na světě nebylo více dobra než zla.

Hodně sil k překonávání těžkostí! Per aspera ad astra...

TOP titul českých chrámů? Jednoznačně Nanebevzetí Panny Marie!

Blíží se čas prázdnin a s ním mnoho hodů a poutí vycházejících z data svátků světců, kterým jsou venkovské a městské kostely zasvěceny. Mohli bychom hádat, jaký je nejčastější titul českých a moravských chrámů. Statistická data hovoří přesně – jedná se o patrocinium Nanebevzetí Panny Marie. Současně se jedná o jeden z největších katolických církevních svátků, který se slaví 15. srpna každého roku a v sousedních zemích je umocněn i tím, že jej slaví jako státní svátek.

Cít lidu a historie

Co je psáno, to je dáno. Ale ne vždy. Úředního zapsání do slavnostních listin Vatikánu a církve se nauka o nanebevzetí Marie dočkala v podstatě až dosti pozdě po rozšíření křesťanství. Stalo se tak přičiněním papeže Pia XII., který Matce Boží připisoval své zázračné uzdravení a snažil se jí tímto aspoň trochu splatit dluh.

Ovšem úřední dogmatizaci 1. 11. roku 1950 dávno předcházelo všeobecné přesvědčení lidu, jemuž se říká „mysl pro víru“ („sensus fidei“). Věřící lidé o tom, že si Ježíš vzal svoji maminku k sobě, byli po dlouhá staletí skálopevně přesvědčeni. Měli za to, že tělo té, z jejíž buněk bylo sprádkáno jeho tělo, nemohlo být porušené hříchem, že bylo Božím svatostánkem, a tudíž se nemohlo jen tak rozpadnout v prach. Například křesťané v Jeruzalémě společně oslavovali tento svátek již v 5. století, od 6. století jej slavil celý křesťanský Východ a od 7. století se začal oslavovat v Římě.

Cesta a cíl

Člověk podle mínění filosofa a teologa Dominika Pecky není „nula na dovolené“: že by se v nějakém čase a prostoru vynořil na tomto světě a poté skončil v propadliš-

ti dějin. Odněkud totiž vzešel a někam směřuje. Je-li na cestě, nutně směřuje k cíli. Lidé hledají a vnímají mnoho různých cílů. Pro křesťany však právě slavnost Nanebevzetí Panny Marie má naprosto výmluvnou a jedinečnou hodnotu: svůj cíl spatřují v nebi. Vědí, že sami ze svých sil jej nedosáhnou a očekávají milost z nebe. Ano, české přísloví „člověče, přičiň se a Pán Bůh ti pomůže“ v sobě skrývá velkou moudrost.

Vše dobré k výstupu tam nahoru!

*PhDr. PaedDr. René Strouhal, Ph.D.,
váš duchovní správce*

21.7.2024

cyklo
POUŤ

14:00
odjezd
od
fary

RAJHRAD

Benediktýnský klášter

- Kdy: 21. července 2024
- Odjezd: 14:00 od fary
- Komentovaná prohlídka kláštera
- Káva a dezert v Taverně
 - na vlastní náklady
- Předpokládaný návrat: 18:00

Kontakty

+420 739 631 408 (Vašek)

+420 775 311 185 (Marcel)

+420 775 294 995 (Jenda)

www.farnostmoutnice.cz

OREL JEDNOTA MOUTNICE

Operace Anthropoid

27. května 1942 provedli vojáci naší zahraniční armády v Anglii vojenskou akci, jejímž cílem bylo odstranění říšského protektora v Čechách a na Moravě Reinharda Heydricha. Ten v období okupace plánoval likvidaci českého národa. Tuto akci provedli vojáci Jan Kubiš a Josef Gabčík, kteří byli členy československého Orla. Kolo se při této akci stalo symbolem a také připomínkou této akce. Na kole přijeli na místo činu a kolo také pomáhalo při úniku z místa diverzní akce. Jan Kubiš a Josef Gabčík položili život následně v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje v Praze. Spolu s nimi v kryptě zahynuli také další dva členové Orla Josef Valčík a Josef Bublík.

NEZAPOMENEME ČEST VAŠÍ PAMÁTKY

sedm statečných vojáků. Pro ty, kdo znají film Atentát, v tomto filmu vytvořil roli Adolfa Opálky herec Radoslav Brzobohatý. Adolf Opálka – skaut, sportovec, statečný voják a hrdý vlastenec se tak stal symbolem cti a hrdinství. V souvislosti s výsadkem Out Distance je třeba také zmínit osudy dalších dvou vojáků výsadkářů, kteří byli součástí tohoto výsadku. Druhým členem této paraskupiny byl rotmýr Karel Čurda. Ten se v průběhu působení paraskupin vlivem okolností nakonec rozhodl pro zradu výsadkářů a stal se tak naprostým opakem hrdinství. Třetím v této skupině byl desátník Ivan Kolařík. Ten při seskoku ztratil peněženku, ve které měl schovanou předválečnou fotografii své dívky s adresou. Fotka se dostala do rukou gestapa a rozběhla se akce proti rodině dívky a také jeho rodině. Chybu, kterou s fotografií udělal, vyřešil spácháním sebevraždy s nadějí, že svou smrtí ochrání blízké rodiny. Bohužel opak byl pravdou. Pronásledováním a popravám rodiny neunikly. Při pohledu na osudy tří mladých mužů výsadku Out Distance, to vypadá jako bychom se dívali do zrcadla dějin naší vlasti. Možná také jako pohled na naši lidskou duši a lidský charakter.

Dvoudenní vzpomínkové akce se účastní kluby vojenské historie a patronem akce jsou výsadkáři naší armády z Chrudimi. Hlavní pietní vzpomínku pak výsadkáři doplní seskokem u památníku. V dalším programu akce můžeme zhlédnout ukázky naší armády a je také možné se historicky poučit na přednášce o našem zahraničním odboji v II. světové válce. Pro milovníky vojenské historie můžeme tuto vzpomínkovou akci vřele doporučit.

Rostislav Dohnálek

Out Distance

Již po mnoho let se zúčastňujeme v posledním dubnovém víkendu vzpomínkové akce konané v Ořechově u Telče. Tam si připomínáme výsadek našich vojáků z Anglie na naše území v období II. světové války. Připomínka výsadku Out Distance je především vzpomínkou na nadporučíka Adolfa Opálku. Ten byl vysazen jako nejvyšší vojenská hodnost a jeho úkolem bylo sjednotit působení výsadkových skupin a velet při odbojové činnosti vojáků na území naší republiky. Po provedené diverzní akci, při které byl odstraněn říšský protektor R. Heydrich, velel A. Opálka našim vojákům při posledním boji v kryptě kostela v Resslově ulici v Praze. Tam také položilo život všech

Turnaj v kuželnách

V neděli 9. června ve 14 hodin se konal turnaj v kuželnách pro školní děti aneb „Dětské letní koulování“. Účast byla letos hodně nízká, sešlo se jen devět závodníků v rozmezí od první do deváté třídy, ale zato všichni bojovali s velkým zápalem. Pro všechny účastníky bylo připraveno pití a taky zmrzka v M café baru. Po roztrénování jsme děti rozdělili do dvojic a začalo se soutěžit; po deseti hodech v každé dráze. Potom jsme sečetli body a nastalo vyhlášení

výsledků a předání medailí, cen a diplomů. Na třetím místě se umístila Monika Adamovová (69 bodů), na druhém místě skončila Amálka Husáková (73 bodů) a první byla Vendula Váňová (77 bodů). Všem závodníkům ještě jednou gratulujeme a těšíme se zase na další ročník. A trénovat můžete přijít kdykoliv, kuželna je otevřena po celý rok a je to fajn zábava pro celou rodinu!

*Petr Novotný
Orel jednota Moutnice*

SDH MOUTNICE

Jarní sezóna nám s dětmi pomalu končí. Na jaře jsme s dětmi trénovali základy první pomoci, zlepšovali jsme se v uzlových a teoretických znalostech. Individuálně stále probíhají tréninky dětí, které nás reprezentují v běhu na 60 m s překážkami. V této disciplíně jsou děti úspěšné a domů nám vozí medailové umístění. Dne 11. 5. proběhla okresní soutěž v běhu na 60 m s překážkami v Hrušovanech u Brna. V kategorii mladší dívky nás výborně reprezentovala Mia Králová, která svou kategorií vyhrála a domů přivezla zlatou medaili. V kategorii mladší chlapci startoval Lukáš Pokorný, který se umístil na 5. místě. Letos máme své zástupce i v kategorii starších žáků. Jakub Gargula se umístil na 11. místě a Michaela Žáková ukázala, že i když ve své kategorii patří k nejmladším závodnicím, tak rozhodně bude bojovat o příčky nejvyšší. Svým výborným pokusem si domů přivezla 2. místo! Ve stejný den proběhl závod i v kategorii dorostu, kde máme jednoho zástupce. Šimon Riedl se umístil na 2. místě a postoupil tak do krajského kola, které se konalo dne 9. 6. 2024 ve Vyškově. Šimon náš sbor výborně reprezentoval a na krajských závodech vybojoval 5. místo! K dalším úspěšným umístěním našich závodníků patří: 3. místo Lukáš Pokorný závody SDH Senetářov, 1. místo Mia Králová závody SDH Senetářov, 1. místo Mia Králová závody SDH Mistřín, 4. místo Lukáš Pokorný závody SDH Mistřín, 1. místo Mia Králová závody SDH Rohatec, 3. místo Lukáš Pokorný závody SDH Rohatec, 2. místo Michaela Žáková závody SDH Drnovice, 1. místo Jakub Gargula závody SDH Drnovice. Dětem děkujeme za jejich snahu, trpělivost a výbornou reprezentaci sboru!

Dne 2. 6. 2024 se uskutečnil tradiční rodinný den s hasiči. Tentokrát jako téma byli piráti a mořský svět.

Děti měly možnost přijít v kostýmech. Pro děti bylo připraveno spoustu soutěží, které spojovalo téma – voda, piráti, poklad, mořský svět. V garážních prostorech bylo nachystané malování na obličeje a rytí do skleněných hrnečků. I když nám ze začátku nepřálo počasí, tak se celé odpoledne vydařilo a děti v kostýmech přišlo opravdu hodně. Jednota Orel Moutnice nám zapůjčila skákací hrad, kde si užily děti všech věkových kategorií. O pitný režim a jídlo se nám postarali hasiči, kteří se na tento den přeměnili na piráty. Jelikož jsme hlavně hasiči, tak jsme nezapomněli pro děti připravit i hasičskou disciplínu. Děti měly za úkol pojmenovat evakuační zavazadlo, napsat telefonní číslo tísňové linky atd. Na disciplínách byly pro děti připraveny odměny, každé dítě dostalo zdarma limonádu a párek v rohlíku. Pro děti a jejich rodiče byl připraven foto koutek, dále pak v rámci areálu byly přichystané různé hry, které si mohli všichni společně zahrát. Po celý den byla přístupná naše hasičská auta, každý si tak mohl detailně prohlédnout vybavení a hasičskou techniku. Ti odvážnější si vyzkoušeli sezení na místě řidiče, nebo spuštění sirény. Na závěr dětského dne nám kluci ze zásahové jednotky ukázali, jak naše nové hasičské auto umí ze sebe udělat velrybu, čímž byl pirátský rodinný den ukončen. Velké poděkování patří všem členům SDH Moutnice, kteří se podíleli na organizaci rodinného dne od začátku až do konce. Děkujeme všem rodičům, kteří byli ochotni pomoci s organizací, chystáním a průběhem disciplín. Zvláštní poděkování patří Katarině Hanulíkové a Zuzaně Novákové za nádherné dekorace nejen na disciplíny, ale i pro foto koutek. Doufáme, že jste si všichni rodinný den užili.

Terezie Gargulová

Oslavy 135 let od založení SDH Moutnice

Dne 11. a 12. května 2024 jsme oslavili 135 let od založení hasičského sboru. Oslavy jsme zahájili v sobotu v hasičské zbrojnici výstavou starých fotografií, starou výzbrojí a výstrojí hasičů. V 17 hod. proběhla v orlovně slavnostní schůze, na které byla předána ocenění našim zasloužilým hasičům a sponzorům. Po schůzi jsme rádi poseděli u cimbálové muziky Šternovjan.

Nedělní oslavy jsme zahájili mší svatou za živé a zemřelé moutnické hasiče. Oslavy pokračovaly v odpoledních hodinách u hasičské zbrojnice statickými ukázkami historických i nových hasičských vozidel. V 16 hod. otec René požehnal nové hasičské vozidlo CAS 30. Pro návštěvníky bylo po celou dobu připravené občerstvení z udírny.

Děkuji všem, kteří se zapojili do přípravy, kteří se podíleli na hladkém průběhu oslav, a především děkuji všem návštěvníkům, kteří nás podpořili svojí účastí na oslavách.

Přeji všem pěkné léto.

Jiří Dohnálek

SK MOUTNICE

Fotbalová mládež

Sportu zdar, milí čtenáři.

Všechny zdravím, první polovina roku je za námi a nastává čas k ohlédnutí se a malému zamyšlení.

Ještě před půl rokem jsem byl skálopevně přesvědčený, že v Moutnicích budou děti hrát fotbal. A když ne starší přípravek, tak aspoň přihlásíme mladší přípravku.

Tímto se dostáváme k základní otázce: Chceme, aby naše děti hrály fotbal?

Světě, div se, fotbal je kolektivní sport. Nelze stavět na jednotlivci, ale na týmu. Ale jak tým postavit, když nejsou hráči?

Chci tímto požádat každého, aby si položil otázku: Chceme, aby naše děti hrály fotbal?

Ano, ten fotbal, kolektivní sport, který spojuje lidi různých etnik, vyznání i kultur. Nemusíme rozumět jazyku toho druhého, ale při kolektivní hře se domluvíme. Naučíme se vyhrávat, naučíme se přijmout porážku. Přijmout emoce, ventilovat je. Pracovat v týmu. Pomáhat si navzájem, ochraňovat a zastat se slabších. Vzniknou celoživotní přátelství.

Naší ambicí zůstává probudit v dětech lásku ke sportu. Opravdu se nechci smířit s tím, že se Moutnicích jednoho dne nebude hrát fotbal.

Proč tu pořád opakuji otázku: Chceme, aby naše děti hrály fotbal? Já doufám, že už jsme si všichni odpověděli a nyní přemýšlíte nad tím, co proto můžeme udělat.

*Za kolektiv trenérů
Petr Flajšinger*

Informace ze sportovního úseku

Foto: A mužstvo před zápasem s Těšany

Hráčský kádr mužů SK Moutnice jaro 2023/2024:

Mrkvica David, Hrdlička Jan, Ostrovský Václav, Žáček Šimon, Vykydal Tomáš, Páleník Filip, Janoušek Tomáš, Canales Pineda Enrico Christian, Dohnálek Radek, Krumpolc Martin, Trčka Miroslav, Trávníček Radek (K), Fic Miroslav, Lízal Lukáš, Lízal Marek, Daněk Miroslav, Hrdlička Libor, Slíva Lukáš, Frank Ondřej, Hrančík Pavel, Husák Jan

Sportovní manažer – Janoušek Libor

Vedoucí mužstva – Drexler Vladimír

Trenér mužstva – Antonín Lukáš

Zdravotnice – Bystřická Lucie

Všem hráčům a celému realizačnímu týmu děkuji mnohokrát za odvedené výkony a reprezentaci naší obce.

Blahopřání našim „kulatým“ fotbalovým jubilentům (za 2. čtvrtletí roku 2024)

Svoboda Karel 70 let

Čermák Jaromír 45 let

Deml Jiří 45 let

Vávra Tomáš 35 let

Janoušek Dominik 25 let

Všem těmto našim „kulatým“ fotbalovým jubilentům přeje SK Moutnice hodně zdraví, rodinné pohody, klidu, pokoje a patří jim náš velký dík za všechno, co udělali pro sport a fotbal v Moutnicích.

Konečná tabulka III. tř. skupina A po sezóně 2023/2024

1.	Prísnotice (postup)	26-20-3-3	118:35	63 bodů
2.	Podolí B	26-19-2-5	87:43	59 bodů
3.	Šlapanice B	26-16-3-7	85:44	51 bodů
4.	Moutnice	26-16-2-8	60:37	50 bodů
5.	Viničné Šumice	26-14-3-9	92:43	45 bodů
6.	Žabčice	25-13-3-9	76:56	42 bodů
7.	Mokrá – Horákov	26-12-6-8	54:51	42 bodů
8.	Těšany	26-10-4-12	59:84	34 bodů
9.	Žatčany	26-10-3-13	54:62	33 bodů
10.	RAFK Rajhrad B	26-8-4-14	49:71	28 bodů
11.	Rajhradice B	25-8-0-17	58:97	24 bodů
12.	Kobylnice	26-4-9-13	50:72	21 bodů
13.	Měnin B	26-5-3-18	42:113	18 bodů
14.	Babice n./Svit. B	26-3-1-22	27:103	10 bodů

Rozpis – výsledky mistrovských zápasů – jaro sezóny 2023/2024, „A“ tým – III. tř. sk. A

Datum	Týmy	Skóre
23. 3.	Babice n./Svit. – Moutnice	0:2
31. 3.	Šlapanice B – Moutnice	1:3
7. 4.	Moutnice – Viničné Šumice	0:2
14. 4.	Žabčice – Moutnice	1:3
21. 4.	Moutnice – Měnin B	3:1
27. 4.	Prísnotice – Moutnice	4:0
1. 5.	Kobylnice – Moutnice	2:2
5. 5.	Moutnice – Rajhradice	4:1
12. 5.	Podolí B – Moutnice	5:2
19. 5.	Moutnice – Mokrá-Horákov	1:2
26. 5.	RAFK B – Moutnice	0:2
2. 6.	Moutnice – Žatčany	2:3
6. 6.	Moutnice – Těšany	5:0

Z historie moutnické kopané

Pohárové turnaje v létě 1973:

Při příležitosti konání oslav 40 let kopané v Moutnicích, které se konaly 8. července 1973, za účasti mužstev Bošovice, Těšany, Žatčany a domácí Moutnice. V prvním zápase jsme hráli s Těšany 1:1, ale na penalty jsme prohráli. Ve druhém zápase porazily Bošovice Žatčany 4:1. Finálový zápas skončil 0:0, na penalty 5:5 a losem vyhrály Těšany, a tím i celý turnaj na oslavu 40 let trvání kopané v Moutnicích. Další pohárové turnaje jsme hráli v Bošovicích, Těšanech, Šitbořicích a Křepicích. Podařilo se nám však zvítězit jen v Bošovicích a získat krásný pohár.

Podzim 1973 a jaro 1974. Kádr mužstva zůstává stejný. Přestupuje k nám ze Zbrojovky Brno Papaionau Charalambos z Kypru, od všech hráčů i fanoušků nazýván „Pambos“, který byl po další léta jedním z našich nejlepších hráčů. Po důkladné přípravě a pohárových turnajích jsme nezačali mistráky v nové sezóně nijak slavně a prvního vítězství jsme se dočkali až v 6. kole. I když potom začalo mužstvo vyhrávat, stačilo to v konečném účtování po podzimu jen na 8. místo a skóre bylo 20:16 s 13 body.

Jaro 1974. Jako už tradičně jsme se zúčastnili zimního turnaje v Žabčicích, kde jsme nijak neoslnili a po výsledcích

Moutnice – Hrušovany 0:1
Moutnice – Opatovice 0:4
Moutnice – Žabčice 3:2

j jsme skončili na posledním místě se 2 body a skóre 3:7. Po sérii přátelských zápasů a vítězstvím nad Židlochovicemi 6:2 v Českém poháru začaly naostro mistrovské zápasy jarního kola.

Moutnice – Čebín 2:1
Moutnice – Opatovice 3:2
Moutnice – Těšany 3:0
Moutnice – Vin. Šumice 0:0
Moutnice – Tišnov 5:0
Moutnice – Dol. Kounice 4:0
Moutnice – Ořechov 3:0
Moutnice – Podolí 3:0
Moutnice – Ochoz u Brna 0:3
Moutnice – Pozořice 2:0
Moutnice – Modřice 2:1
Moutnice – Blučina 2:3
Moutnice – Říčky 5:3

Tím jsme skončili celé mistrovství okresního přeboru sezóny 1973 – 1974 opět na 2. místě a postup nám zase unikl jen o vlas, skóre 53:28 a 34 body. V Českém poháru jsme se dostali až do 4. kola, ale tam jsme podlehlí Slovanu Rosice vysoko na jeho hřišti 10:3.

Také jsme v tomto roce sehráli dva zápasy s družebním mužstvem Interu Praha. Nejdříve u nás v Moutnicích, kde jsme prohráli 5:3, a potom při našem letním zájezdu do Prahy jsme prohráli 4:0. Nebyly ani tak důležité výsledky, jako přátelská pohoda a atmosféra zápasů a navázání nových přátelství.

Robert Ostrovský

Rozhovor s naším bývalým hráčem panem Václavem Holečkem z Unkovic

Zdravím všechny přátele této rubriky, sportu a kulatého míče. Dnes jsem si pro rozhovor zajel do Unkovic (vedle Žabčic), kde si postavil dům a žije tam se svou rodinou náš bývalý hráč pan Václav Holeček.

Kde jsi se narodil, myšleno, ze kterého domu v Moutnicích pocházíš, kolik jsi měl sourozenců?

Narodil jsem se v Moutnicích v únoru roku 1947, je mi tedy 77 let, Anežce a Josefu Holečkovým a měl jsem dvě starší sestry, Anežku a Josefku. Je to dům, pro ty starší rodáky, vedle bývalého domu pana Jana Holečka, naproti bývalé hospody u Vozdeckých. Nyní zde žije rodina Halíková, je to směrem na Jalovisko po pravé straně.

Pamatuješ si svoje fotbalové začátky?

Od malička jsem měl rád pohyb, běhal jsem a sportoval. Jako všichni kluci jsem na jaře, v létě a na podzim hrál fotbal a v zimě hokej na „lezervátě“ (nyní dětské hřiště vedle hasičky) a Haltýřu v Rozařině (nyní tam stojí dům Zapletalových). Samozřejmě jsme také hráli pod „Chaloupkami“ (nyní sběrný dvůr a dětské hřiště). Moje první fotbalové kroky ještě jako kluka byly na starém hřišti (nynější řadovka na pravé straně směrem na Nesvačilkou). Na tomto hřišti se konaly nejen naše dětské hry a zápasy, ale již také moje první žákovská oficiální utkání. A protože kabiny jsme neměli, převlékali jsme se u dědečka Hrdého (nynější dům paní Milušky Musilové).

Kdo byl Tvým první fotbalovým trenérem za žáky a dorost?

Mým prvním trenérem, ať už za žáky, nebo za dorost, byl pan Milan Konečný (pozn. autora: pan Konečný se dne 7. června dožil 88 let – blahopřejeme!). Za žáky už jsem ale hrál na novém hřišti (nynější hřiště), které bylo blízko hřbitova. Míče nám tam pořád létaly u museli jsme pro ně chodit na hřbitov. Pamatuji si, že ze začátku, když na nové hřiště napršelo, hráli jsme ve velkém blátě. Postupem času se to upravilo a terén byl lepší.

Vzpomeneš si na svoje školní kamarády?

Moji životní kamarádi byli Václav Hrdý, Jan Kroupa, Jiří Janoušek (nejstarší), Jan Formánek a Mirek Holeček (nyní žijící v Adamově). A řeknu Ti malou „perličku“: od první až do deváté třídy jsem seděl ve školní lavici s mým kamarádem Janem Formánkem.

Jakému řemeslu jsi se po absolvování základní školy vyučil?

Učil jsem se na SOU Želešice opravářem zemědělských strojů. Se mnou na učiliště chodil také (o ročník výše) můj pozdější fotbalový spoluhráč Rudolf Sedláček. Ale řeknu Ti další zajímavost z mého pestrého života. Kdo si myslíš, že chodil na učiliště do Želešic ročník pode mnou? Nebudu Tě dlouho napínat, nebyl to nikdo jiný než tehdy obyčejný kluk z Těšan, pozdější čtyřnásobný vítěz Velké pardubické Václav Chaloupka.

Jak vzpomínáš na svá dorostenecká léta?

Za dorost jsme už hráli oficiální mistrovské zápasy, trenérem našeho dorostu byl tehdy Milan Konečný a svoje zápasy jsme hráli jako předzápasy „A“ mužstva Moutnic. Další zajímavou vzpomínku mám na pana Františka Husáka (tatínka pana Pavla Husáka z Rozařína), který nás na venkovní utkání vozil služebním autem JZD značky Praga V3S.

Kde jsi sloužil na vojně a hrál jsi na vojně fotbal?

Narukoval jsem do Plzně na dva roky základní vojenské služby v roce 1966–1968. Celé dva roky jsem sloužil v Plzni jako řidič. Na vojně se mi moc nelíbilo, ale mohl jsem hrát fotbal za Závody české energetiky (ZČE Plzeň), soutěž divizi – v záloze nebo na křídle. Ale koncem vojny přišel 21. srpen 1968, kdy nás okupovala vojska Varšavské smlouvy, takže jsme kvůli bezpečnosti byli nuceni být izolováni v kasárnách. Protože jsme měli dobré kucháře a před koncem vojny jsme jen jedli a pili, hned jsem měl o 10–12 kg víc než normálně a na vojně bylo po fotbale. Pak jsem přišel domů a přes zimu jsem hned musel nadbytečná kila shodit dolů.

Na jakém postu jsi doma hrával, na kterého trenéra a funkcionáře rád vzpomínáš?

Hrál jsem na všech postech, nejvíce v záloze, obraně, ale i v útoku. V záloze jsem nejvíce hrával s J. Krásou, Fr. Šibíčkem, O. Koutným a dalšími. Trénovali mě M. Konečný, Jara Sedlinský, V. Otřísal, František Hrušeš. Nezapomenutelnými funkcionáři byli Oldřich Laštovička (Kubásek) a hlavně Josef Hájek. To byl borec, všechno uměl spravit, co ten udělal dobrých věcí pro fotbal! Rád vzpomínám.

Když jsi se vrátil z vojny domů, kteří spoluhráči byli s Tebou v mužstvu?

V brance byli Lízal, Červinčák, ale ještě pamatuju Dolfu Dohnálka, pár zápasů také Karel Koutný. V obraně Jan Handl, Lad'a Bedřich, František Janoušek (Pantin), Josef Boháček, František Otřísal, Pavel Dohnálek, Jiří Husák, Jiří Tichý, Václav Husák, bratři Vrbové. V záloze se mnou hráli Jara Krása, František Šibíček, Ruda Sedláček. V útoku pak levé křídlo můj kamarád Václav Hrdý, Gusta Višňovský, Pavel Sedláček, O. Koutný, Milan Vrba, Boleslav Čermák.

Jakou jsi potkal ve svém fotbalovém životě největší fotbalovou osobnost?

Osobnosti byly tři: Milan Konečný, Jaroslav Krása, Václav Hrdý.

Měl jsi u nás nějaký fotbalový vzor?

Pro mě to byl Milan Konečný. Byl to výborný hráč a jako trenér měl velmi příkladný lidský přístup k hráčům. Jeho rady do fotbalového života si pamatuji dodnes.

Pamatuješ si na nějaké veselé historky nebo příhody?

První příhoda je ze zápasu Žabčice – Moutnice, kdy můj spoluhráč Jara Krása dal domácím brankáři ze Žabčic „jesle“ a říká mu: „Lad'o, vem si zástěru!“ Tento brankář se rozběhl a chtěl Krásu kopnout, jenže ten uskočil a brankář Lad'a kopnul vši silou do tyče své branky a zlomil si palec u nohy. Druhá příhoda se váže k té první. Když jsem po svatbě bydlel v Unkovicích a hrál za Žabčice, tento můj spoluhráč, brankář ze Žabčic dostal prudkou střelu mezi nohy a gól, „jesle“. Já mu povídám: „Lad'o, kde máš tu zástěru?“ Jenže on se velmi rozčílil, sápal se na mě a roztrhal na mně dres. No a poslední historka. Když jsme hráli špatně a nešlo nám to, náš legendární trenér a vedoucí Oldřich Laštovička alias Kubásek na nás křičel: „Na co čekáte, na Virta? Tak hrajte!“ (Starší spoluobčané vědí, že to byl fotograf v Újezdě u Brna). A ještě jedna historka. Když jsme hráli doma s Rosicemi, ti měli jednoho výborného hráče, říkali mu Stýblo pro jeho křivé nohy. Ale my jsme měli v sestavě také vynikajícího hráče, byl to Jara Krása, který v tomto zápase vystřelil na branku Rosic takovou přesnou „pumelici“, která prošla Stýblovi mezi nohama křivýma do O. Brankář ani nezareagoval a byl z toho gól.

Kdy a v kolika letech jsi ukončil fotbalovou kariéru?

Po svatbě jsem hrál ještě dva roky v Moutnicích a pak jsem odešel za manželkou do Unkovic, kde jsme si postavili dům. A pak jsem ještě hrával asi pět let za Žabčice. A protože mě bolela kolena a trápilo mě zdraví, skončil jsem kariéru hráče asi ve 29 letech.

Co nyní děláš, jaké máš koníčky a čím se bavíš?

Pokud to jde, užívám si důchodu plnými doušky. Užívám si vnoučata a už i dvě pravnoučata. Kvůli zdraví už moc na fotbal do Žabčic nechodím, ale nevynechám žádnou příležitost sledovat kopanou v televizních přenosech.

Na závěr se Tě zeptám, jakou bys dal radu a co bys popřál moutnickým fotbalistům?

Popřál bych jim hodně úspěchů a aby měli k fotbalu velkou lásku, jakou jsme měli my za naší fotbalové éry. Protože mně pořád znějí v uších slova legendárního Oldřicha Laštovičky (Kubáska), který nám neděli, co neděli říkával: „Jedině lásku, hrajte to s láskou, protože hrajete za Moutnice!“ A ještě poslední perličku a událost, kterou mám pořád před očima. Když jsme jeli na některý z venkovních zápasů autobusem, procházel jsem uličkou v autobusu dozadu. Najednou přede mnou vstal ze sedadla starý pán, dědeček, bylo mu už více než 80 roků, nějaký pan Langášek to byl, a povídá mně: „Chlapče, pojď si sednout, ty budeš hrát a bojovat za Moutnice!“

Moc zdravím všechny kamarády, fotbalisty, fanoušky fotbalu a čtenáře Moutnického zpravodaje.

Závěrem tohoto rozhovoru bych Ti chtěl, Václave, moc poděkovat za krásnou, příjemnou a pohodovou atmosféru při tomto rozhovoru. Chci Ti poděkovat za Tvoje vzpomínání na Moutnice, na Tvé kamarády a mám Ti vyřídit hodně pozdravů ode všech, co Tě znají, z Moutnic a popřát Ti hlavně hodně zdraví a ať si ještě dlouho užíváš v klidu rodinné pohody.

Za rozhovor mnohokrát děkuje

Robert Ostrovský

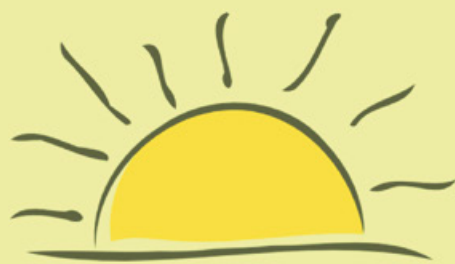

Zleva Václav Holeček, Václav Hrdý, František Janoušek

Foto: Memoriál J. Vrby

Nahoře vlevo: O. Laštovička, F. Šibíček, V. Holeček, L. Bedřich, V. Hrdý, O. Kmňý, R. Sedláček, M. Konečný
Dole vlevo: D. Dohnálek, M. Vrba, P. Sedláček, S. Vrba, P. Dohnálek

SPORTOVNÍ KLUB MOUTNICE VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

SPORTOVNÍ DEN

Milé děti, přijďte se za námi

27. 7. od 15 hodin

pobavit na hřišti SK Moutnice.

Čeká na vás den plný sportu, her a zábavy.

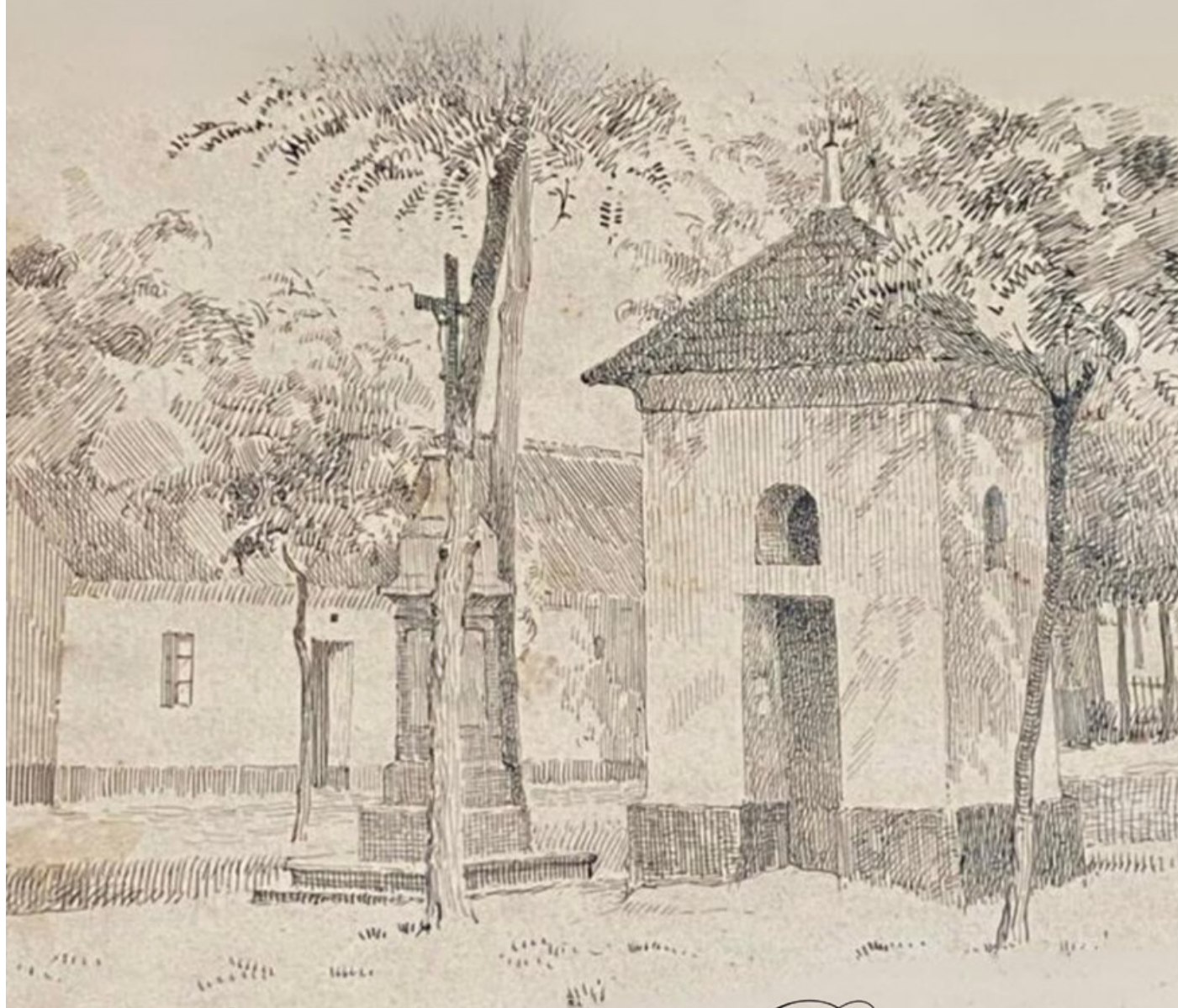
Pro děti máme zajištěné občerstvení a sladké výhry

TĚŠÍME SE NA VÁS

Spolek historie Moutnic a okolí Vás srdečně zve na výstavu

240 let od vzniku Rožarůna

sobota 28. září 14:00 - 20:00

neděle 29. září 14:00 - 18:00

Orlovna Moutnice

SPOLEK HISTORIE MOUTNIC

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám jménem spolku Historie Moutnic a okolí ze srdce poděkovala za Vaši hojnou účast a cenné příspěvky na naši nedávnou výstavu věnovanou svatbám. Bylo možné shlédnout mnoho svatebních fotografií, oznámení, blahopřání, smluv, oddacích listů a také svatebních šatů. Vaše nadšení a ochota podělit se o tyto vzácné věci a příběhy byly tou skutečnou duší celé akce.

Díky Vašemu zapálení a štědrosti jsme mohli nám všem zprostředkovat opravdu jedinečný pohled na den, který je významný v životě každého z nás – a to den svatební. Každý zapůjčený exponát dokázal barvitě vykreslit naši bohatou minulost a připomenout nám, jak se tu dřív žilo a jak daleko jsme došli. Svou vstřícností a účastí jste dokázali, že místní dědictví a tradice máme v sobě hluboko vryté. Že fotografie a lidé na nich nejsou jen pouhým obrázkem, ale stále jsou něčím živým a významným, co je potřeba chránit a předávat dál budoucím generacím. Všem občanům, kteří nám na výstavu zapůjčili rodinné relikvie, moc děkuji. Vaše ochota byla obdivuhodná, stejně jako Vaše zapůjčené poklady. Mnohé fotografie a šaty vykouzlily na tvářích návštěvníků úsměvy a evokativní vzpomínky.

V neposlední řadě patří velký dík všem místním firmám a organizacím, které se do příprav zapojily a přispěly tak k úspěchu celé výstavy. Závěrem mi dovoluji ještě poděkovat všem dobrovolníkům, kteří neváhali obětovat svůj čas a energii na přípravu a realizaci celé akce. Díky Vám všem se výstava stala nezapomenutelným zážitkem, který zůstane v našem podvědomí.

A na co se můžete těšit příště?

Již v září pro Vás chystáme výstavu s názvem „240 let od vzniku Rozařína“.

Ano, v letošním roce slavíme 240 let od doby, kdy byl moutnický dvůr v rámci raabizace rozparcelován a vznikla zde kolonie, sestávající z familií. V rámci projektu „raabizace“, nazvaného podle jeho tvůrce F. A. Raaba byla základní jednotkou parcelace právě familie. Její velikost byla stanovena tak, aby byla schopná uživit jednu rodinu. Obyvatelům nově vzniklého Rozařína se tak říkalo familianti.

Tato lokalita měla historicky charakter samostatné vesnice s dvaceti domy a vlastní samosprávou. V průběhu času docházelo k její expanzi, která nakonec vyústila ve spojení s obcí Moutnicí.

Touto cestou bych ráda oslovila všechny, kteří by mohli přispět jakýmkoliv materiálem vztahující se k této místní

části – ať už starými fotografiemi, deníkovými záznamy, výpisy z pamětních knih či kronik a dalšími zajímavými dokumenty a artefakty, o jejich zapůjčení. Výrazně tím obohatíte výstavu a umožníte vytvořit autentičtější obraz někdejšího života v Rozaříně. Zapůjčené materiály oskenujeme a originály řádně vrátíme. Kontaktní osoby: Iva Kohoutková a Jan Holeček.

*Za spolek Historie Moutnic a okolí
Iva Kohoutková*

VINUM BONUM MORAVIAE – vinaři Moutnice z. s.

A co dělají vinaři? Jaro letos začalo velmi brzy. Díky teplému počasí rašení nastoupilo minimálně o víc než 14 dní dříve. Samozřejmě přišly obavy a strach z hlášených jarních mrazů. Ty udeřily v předstihu víc než čtrnáct dní před „zmrzlými“. Všichni jsme sledovali v médiích boj vinařů a sadařů o záchranu úrody, často marný. Teplota klesla minimálně po čtyři noci výrazněji pod nulu. Výsledek? V obci a jejím bezprostředním okolí asi třetinu poškození vinic mrazem. V lokalitě Skalky, kde se nachází většina moutnických vinohradů, byly vinice až na malou část na samém vrcholu kopce zmrzlé totálně. Vinařům bylo do pláče. Zmrzlá očka díky dostatku vláhy znovu podrazila a dohání vývoj, ale s vidinou slušné úrody a zajištění živobytí se pro letošek můžou rozloučit. Na vinicích dnes už není na první pohled nic poznat, ale násada hroznů je maximálně čtvrtinová.

25. května se uskutečnil letošní vinařský zájezd, který letos organizoval Vašek Husák mladší. Po ránu jsme v nedalekém Kurdějově absolvovali návštěvu tamního historického kostela s promluvou místního faráře. Kdo měl odvalu a správnou figuru, mohl navštívit labyrint historických chodeb pod kostelem. Následně nás autobus dopravil na první vinařskou zastávku, a to do vinařství Sonberk v Popicích u Hustopečí. Zde jsme absolvovali prohlídku moderních technologií výroby vína s ochutnávkou výborných vín. Následně jsme se krátkou procházkou mezi vinicemi přesunuli do nadhled vzdáleného vinařství Gotberg k obdobnému programu. Obě vinařství mají nádherný výhled na Pálavu, kde jsme mohli sledovat dramatickou krásu blížících se bouřkových mraků. Po vydatném pozdním obědě v Hustopečích jsme zájezd zakončili v malém vinařství u Sedláčků v Kurdějově, kde jsme v srdečném prostředí okoštovali jejich vína a společně si od srdce a zplna hrdla zapěli oblíbené lidové písně a v jejich produkci pokračovali i cestou k domovu. Neboť jak se říká: Po pivu se spí, po kořali se blbne, ale po víně se zpívá.

Dali jsme si kratší oddechový čas a pustili se do přípravy třetího ročníku Slavnosti vína, která se uskutečnila v sobotu 15. června. Jako tradičně akci uvedlo milé taneční vystoupení dětí z místní základní školy pod vedením paní ředitelky. Od 18 hodin zahájila produkci kapela Václava Husáka st., která nám s velkým nasazením hrála k tanci přerušovanému dešťovými přeháňkami. Ani nepřízeň počasí ale nedokázala zabránit dobré přátelské náladě a všeobecnému veselí trvajícím až do časných ranních hodin. Zdá se, že tato akce, kterou jsme vymysleli jako náhradu za Otevřené sklepy, si získala oblibu a stojí za to v ní každoročně ve stejném termínu pokračovat.

Ted' si dáme letní pauzu od akcí a budeme se zase věnovat všedním povinnostem. Čekají nás „zelené práce“ což

je průběžné zalamování letorostů a vylamování „zálistků“ aby se z vinice nestala džungle a hrozny měly co nejlepší podmínky k vývinu a následně zrání. Taký je třeba v max. čtrnáctidenních intervalech provádět postřik proti houbovým chorobám, které trápí vinice i vinaře po generace. Samozřejmě, že v posledních letech se vinaři snaží používat šetrnější a přírodní prostředky, aby zatěžovali životní prostředí a konzumenty co nejméně.

Další naše chystané akce budou burčák na Rozárovských hodech, Výstava vína 30. listopadu a Svěcení vína 27. prosince. Těšíme se další přátelská setkání s vámi na našich akcích.

Za VBM Jiří Novotný

Financování bydlení
KOUPE ▪ VÝSTAVBA ▪ REKONSTRUKCE

Refinancování
HYPOTÉKY ▪ ÚVĚRY ▪ PŮJČKY

Realitní služby
PRODEJ ▪ PRONÁJEM ▪ ODHADY

Igor Kahánek

☎ 608 776 618

S čím Vám
můžeme
pomoci?

UveroveCentrum.cz

